

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ,
ΕΔΩΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2018

Τετάρτη 11 Απριλίου – Κυριακή 22 Απριλίου
στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας

Τις καθιερωμένες εκδηλώσεις των Υψηλαντείων θα διοργανώσει και φέτος ο σύλλογός μας ο «Αλέξανδρος Υψηλάντης», με τη συνεργασία των τοπικών φορέων και του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης.

Οι εκδηλώσεις θα ξεκινήσουν την Τετάρτη 11 Απριλίου με την επίσημη έναρξή τους και θα λήξουν την Κυριακή 22 Απριλίου με το Σκακιστικό τουρνουά.

Οι φετινές εκδηλώσεις είναι αφιερωμένες στους **Μακεδονικούς Τάφους Κορινού Πιερίας**, και κύριος ομιλητής των εκδηλώσεων θα είναι ο Αρχαιολόγος της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πιερίας κ. **Νούλας Κωνσταντίνος**.

Το πρόγραμμα των φετινών εκδηλώσεων είναι το εξής:

Τετάρτη 11 Απριλίου

Επίσημη έναρξη εκδηλώσεων

20:15 Χαιρετισμοί επισήμων

20:30 Ομιλία-Διάλεξη με θέμα: «: **Οι μακεδονικοί τάφοι του Κορινού και έρευνες σε ταφικά μνημεία της ευρύτερης περιοχής**»».

Ομιλητής: Νούλας Κων/νος - Αρχαιολόγος της Εφορείας Αρχαιοτήτων Νομού Πιερίας

21:15 Σκοπός του Πόντου από την Παραδοσιακή-Βυζαντινή χορωδία του Συλλόγου.

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Συλλόγου.

21:30 Χοροί του Πόντου από το παιδικό χορευτικό του Συλλόγου.

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Συλλόγου.

Πέμπτη 12 Απριλίου

18:30 Πανηγυρικός εσπερινός στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας

Παρασκευή 13 Απριλίου - Εορτή Ζωοδόχου Πηγής

08:00 Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής.

18:30 Αυγομαχίες παιδών - ενηλίκων

Χώρος: Κεντρική πλατεία Ν. Τραπεζούντας

21:00 Ποντιακή και ελαφρολαϊκή μουσική βραδιά με τους μουσικούς της Νέας Τραπεζούντας στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Συλλόγου.

Κυριακή του Θωμά 15 Απριλίου

07.30: Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Αποστόλου Θωμά

10.00: Ταφικό Έθιμο: Αναβίωση του εθίμου όπως γίνονταν στον Ιστορικό Όφι του Πόντου.

Χώρος: Κοιμητήρια Νέας Τραπεζούντας

20:00 Παιδική θεατρική παράσταση από το θεατρικό Εργαστήρι «Αυλαία» του Ανδρέα Μιχαήλ με το μιούζικαλ «**Ζήσε την αλήθεια σε χιλιάδες παραμύθια**»

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Συλλόγου.

Κυριακή 22 Απριλίου

10:30 Έναρξη ανοικτού τουρνουά γρήγορου σκακιού (Rapid) αξιοποιημένο από την Πανελλήνια και Παγκόσμια Ομοσπονδία Σκακιού, σε συνεργασία με την Ε.Σ.Σ.ΚΕ.ΔΥ.Μ., τον Σκακιστικό Όμιλο Κατερίνης και τον Σκακιστικό Όμιλο του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Κατερίνης

17:30 Λήξη τουρνουά σκάκι – απονομή μεταλλίων-κυπέλλων στους νικητές-νικήτριες.

18:00 Λήξη των εκδηλώσεων ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2018

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων Συλλόγου

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ" Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 126 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος (Καλαντάρης - Κούντουρος) 2018

Εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου μας Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Την βασιλόπιτα του έκοψε ο σύλλογός μας «Αλέξανδρος Υψηλάντης» στην εκδήλωση που πραγματοποίησε το Σάββατο 13 Ιανουαρίου και ώρα 6:30 το απόγευμα στην αίθουσα του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα.

Η καθιερωμένη αυτή εκδήλωση που πραγματοποιείται με κάθε επισημότητα και τη συμμετοχή πολύ κόσμου σηματοδοτεί

την έναρξη των εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων του συλλόγου για τη νέα χρονιά, ενώ παράλληλα επιβραβεύει και την πετυχημένη παρουσία του συλλόγου με σε όλα τα επίπεδα κατά την προηγούμενη χρονιά.

Την βασιλόπιτα ευλόγησαν οι σεβαστοί πατέρες Ιωακείμ Οικονομικός και Δημήτριος Σταυριανίδης, με τον πατέρα Ιωα-

κείμ στον σύντομο χαιρετισμό του να ευχαριστεί τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου για την πρόσκληση που του απηύθυνε και με κολακευτικά σχόλια να επαινεί το σημαντικό έργο που επιτελεί ο σύλλογος βοηθώντας και αυτός από την πλευρά του με την δημοσίευση κειμένων του στην εφημερίδα «Οφίτικα Νέα».

Συνέχεια στη σελ. 3

Ο άγνωστος Αλέξανδρος Υψηλάντης

του **Δημήτρη Παυλόπουλου**

αναδημοσίευση από την εφημερίδα «Καθημερινή» την 21/12/17

Στην Αθήνα του 19ου αιώνα ο παλαιότερος ανδριάντας είναι του Έλληνα πρίγκιπα της Μολδοβλαχίας, γενικού επιτρόπου της Αρχής της Φιλικής Εταιρείας Αλέξανδρου Υψηλάντη (1792-1828), ο οποίος βρίσκεται στο προβληματικό σήμερα Πεδίον του Άρεως, μπροστά από το ναό των Ταξιαρχών. Το μνημείο αυτό έχει τη μικρή ιστορία του που δεν είναι τόσο πολύ γνωστή. Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Ο θάνατος

Η ευγενέστερη και ποιητικότερη μορφή του ελληνικού επαναστατικού αγώνα πέθανε από υδρωψία του στήθους και του καρδιακού θυλακίου, άγαμη, στο πανδοχείο An der goldenen Birne (Στη Χρυσή Αχλαδιά) της Βιέννης στις 19/31 Ιανουαρίου 1828, μέρα σημαδιακή για την αναγνώριση της αυτονομίας της χώρας μας και τον ρόλο σε αυτήν του Ιωάννη Καποδίστρια. Ενταφιάστηκε στις 2 Φεβρουαρίου 1828, αρχικά στο καθολικό τμήμα του νεκροταφείου Sankt Marx, νοτιοανατολικά της Βιέν-

Λεωνίδα Δρόση, Μνημείο Αλέξανδρου Υψηλάντη, π. 1869, μάρμαρο, Πεδίον του Άρεως

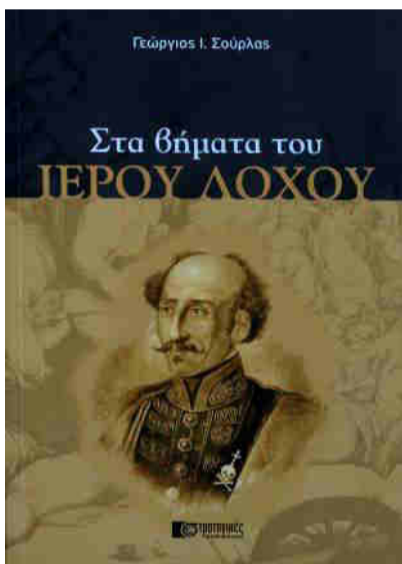
νης, όπου βρίσκεται ο τάφος του Mozart και τάφοι παλιών ελληνικών οικογενειών, ανάμεσα στις οποίες και στενών συνεργατών του Ρήγα.

Μετά από την παρέλευση εξαμήνου, η σορός του Υψηλάντη μεταφέρθηκε και ενταφιάστηκε στο ελληνορθόδοξο τμήμα του νεκροταφείου.

Συνέχεια στη σελ. 3

Ευχαριστήριο

Για μία ακόμη χρονιά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και των τμημάτων του συλλόγου μας έβαλαν τα παραδοσιακά κάλαντα Όφεις Πόντου, την παραμονή των Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς σε όλα τα σπίτια των Οφίων και φίλων του συλλόγου μας στη Νέα Τραπεζούντα και στην πόλη της Κατερίνης, συνεχίζοντας αυτό το πατροπαράδοτο έθιμο. Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου ευχαριστεί θερμά όλους τους Οφίτες που απλόχερα και με ξεχωριστή αγάπη για το έθιμο αυτό, άνοιξαν τις πόρτες των σπιτιών τους στα μέλη του συλλόγου μας, οι οποίοι με την στάση τους αυτή συμβάλουν τόσο στην οικονομική στήριξη του συλλόγου, όσο και στην διατήρηση και συνέχιση του εθίμου αυτού.

Παρουσίαση βιβλίου

Αυτό το εξαιρετικό βιβλίο του κ. Γεωργίου Σούρλα με τίτλο «Στα βήματα του Ιερού Λόχου» διατίθεται από τον σύλλογο μας και ευρίσκεται στην δανειστική βιβλιοθήκη του συλλόγου. Για περισσότερες πληροφορίες στην υπεύθυνη βιβλιοθήκης και μέλος του Δ.Σ. κ. Ελένη Αδαμίδου και στον πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μην ξεχνάτε να τακτοποιήσετε την συνδρομή σας για τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» στους ανταποκριτές μας:
Σταυριανίδη Σταύρο, τηλ. 6973496145.
στον ταμία του συλλόγου:
Εφραιμίδη Βασίλειο τηλ. 6976806391,
Ταχυδρομικώς, με εντολή, με τα στοιχεία:
Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος
Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας Τ.Θ.
8004 ΤΚ 60100 Κατερίνη Πιερίας.
Μέσω τραπεζών για συνδρομητές εσωτερικού και εξωτερικού στους κάτωθι λογαριασμούς:
Εθνική Τράπεζα Ελλάδα:
373/296174-11
IBAN: GR 6001103730000037329617411
Eurobank Εργασίας:
0026-0210-15-0100477219
IBAN: GR 9402602100000150100477219
Στην κατάθεση μέσω τραπεζών θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του καταθέτη για να αποσταλεί και η σχετική απόδειξη από το ταμείο του Συλλόγου.
Το Δ.Σ. του Συλλόγου
και η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Πανόπουλος Κωνσταντίνος	10 €
Καλαϊτζίδης Δημήτριος	10 €
Βασιλειάδου Στυλιανή	10 €
Βασιλειάδης Μιχ. Ιωάννης	10 €
Βασιλειάδης Ιωαν. Μιχαήλ	10 €
Χαραλαμπίδης Ν. Κωνσταντίνος	10 €
Μαυροματίδου Αναστασία	10 €
Ζανέτα Ι. Ελένη	10 €
Ζανέτας Αλ. Ιωακείμ	10 €
Εφραιμίδης Νικ. Κωνσταντίνος	30 €
Εφραιμίδης Αιμίλιος	10 €
Ιωαννίδης Εμ. Χρήστος	10 €
Αραβίδου Μαρία	10 €
Αραβίδης Νικόλαος	10 €
Αραβίδης Σταύρος	10 €
Αραβίδης Στ. Γεώργιος	10 €
Αδαμίδου-Οικονόμου Στέλλα	20 €
Πανόπουλος Ελευθέριος	10 €
Σειταρίδης Αριστοτέλης	30 €
Γεωργίου Ελένη	10 €
Γεωργιάδης Π. Μιχαήλ	10 €
Δαφνοπατίδης Περικλής	30 €
Σειταρίδου Γ. Όλγα	10 €
Ιερά Μονή Υπαπαντής του Κυρίου	20 €
Παναγιωτίδης Θωμάς	10€
Καρυπίδης Ιωάννης	10 €
Ταχσιόδου Ανθούλα	10 €
Αραβίδης Γεώργιος	10 €
Εφραιμίδης Ι. Δημήτριος	20 €
Μαλεζάς Χαρίτων	10 €
Αδαμίδης Δ. Χρήστος	10 €
Σειταρίδης Παντελής	10 €
Σειταρίδης Χρήστος-Ιερέας	10 €
Αβραμίδης Στ. Αναστάσιος	20 €
Γεωργιάδης Π. Χρήστος	20 €
Αμοιρίδης Ιωάννης	10 €
Βαρυτιμίδου-Χανδόλια Ροδή	10 €
Τερζίδης Στ. Γιάννης	20 €

τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ μας

Γεννήσεις:

Την Τρίτη 16 Ιανουαρίου 2018, ο Στεφανίδης Γεώργιος του Ιωάννου κάτοικος Περιβλέπτου Δράμας και η Κόρακα Μαρία απέκτησαν αγόρι.

Βαπτίσεις:

Την Κυριακή 7 Ιανουαρίου ο Κοσμάογλου Δημήτριος και η Αλχαζίδου Ελπίδα βάπτισαν την κόρη τους στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, με ανάδοχο τον Τσερτικίδη Γεώργιο που έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Μαρίνα.

Απεβίωσαν:

Την Δευτέρα 23 Οκτωβρίου 2017 απεβίωσε ο Χατζηγιαννίδης Γεώργιος (σύζυγος Κλεοπάτρας), σε ηλικία 83 ετών κάτοικος Κατερίνης.

Την Τετάρτη 31 Ιανουαρίου απεβίωσε η Τερζίδου Μαρία του Γεωργίου (σύζυγος Ιωάννη Σιονακίδη) σε ηλικία 56 ετών κάτοικος Πατρών Ν. Αχαΐας.

Την Δευτέρα 5 Φεβρουαρίου απεβίωσε ο Ανθόπουλος Γεώργιος του Ιωάννου σε ηλικία 52 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Τρίτη 9 Ιανουαρίου απεβίωσε η Παπαδοπούλου Λεμονιά (σύζυγος Λεωνίδα), σε ηλικία 70 ετών κάτοικος Κατερίνης.

Την Τρίτη 6 Μαρτίου απεβίωσε ο Σταυριανίδης Γεώργιος του Ιωάννου σε ηλικία 90 ετών κάτοικος Κρύας Βρύσης Ν. Πέλλας.

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr
WEB SITE: www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισόπουλος

Σειταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Φιλολογική επιμέλεια: Ζανέτα Κλεοπάτρα

Σελιδοποίηση: Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιωτής" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

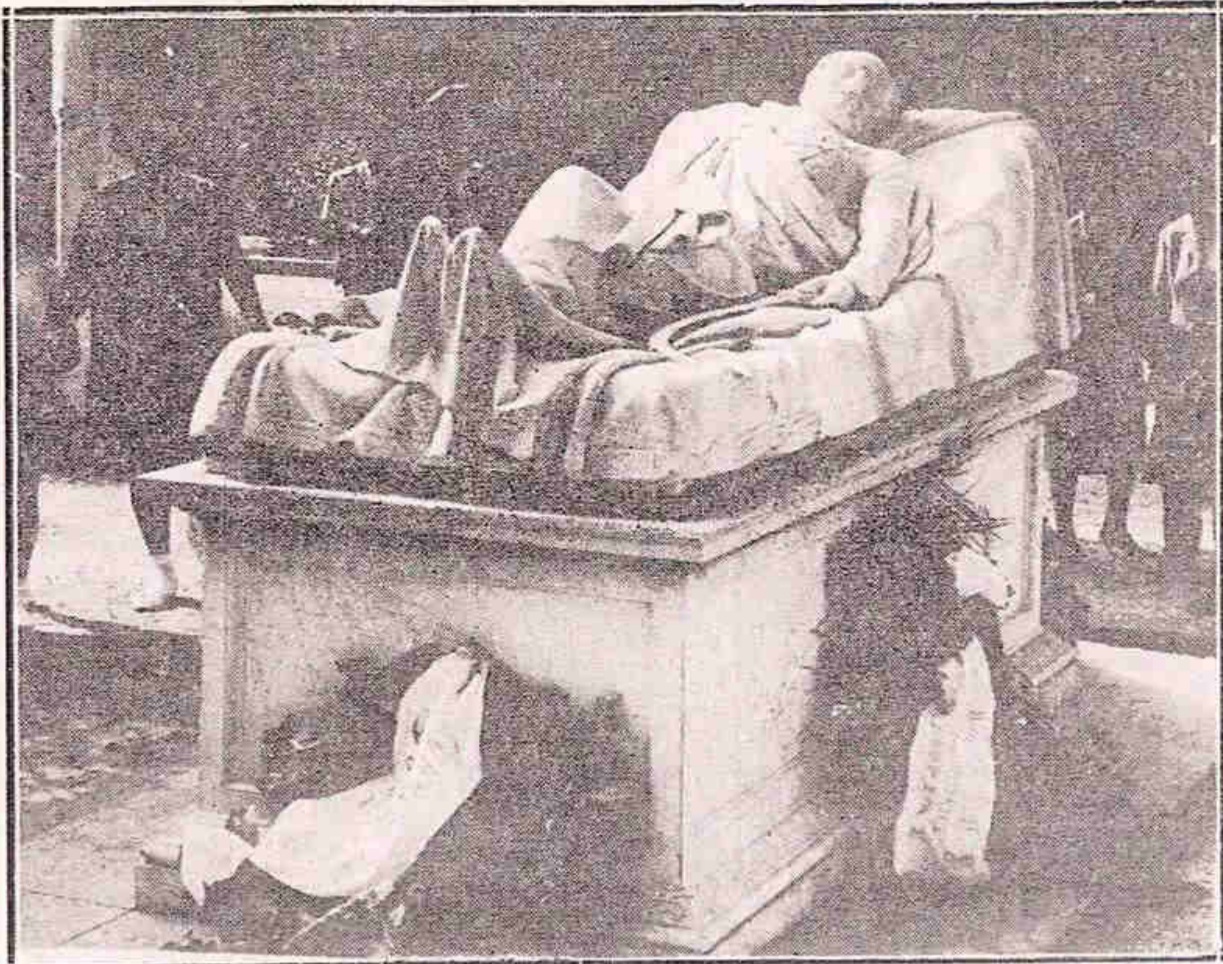
*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

Πρώτη θέση για τον μικρό Κωνσταντίνο Μαυρόπουλο στους αγώνες JUDO

Μία ακόμη διάκριση για τον Κωνσταντίνο Μαυρόπουλο σε αγώνες Judo, όπου αυτή τη φορά πήρε την πρώτη θέση στους πρώτους πανελληνίους προπονητικούς αγώνες που έγιναν το Σάββατο 3 Φεβρουαρίου στον Πλατύκαμπο Νομού Λάρισας.

ΤΑ ΟΣΤΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΗ

‘Από την χθεσινή μετακομιδή των οστών του ‘Αλεξάνδρου ‘Υψηλάντου εις τὸ παλαιὸν κενοτάφιόν του, πού μετετέθη πρὸ ἐτῶν ἐκ τοῦ Πολυτεχνείου εἰς τὸ Πεδίον τοῦ ‘Αρεως: ‘Ο κόσμος ἀποθαυμάζει τὴν σαρκοφάγον (ἔργον τοῦ διασημοῦ γλύπτου Δρόση), μετὰ τὴν τελετὴν, καθ’ ἣν ἀπετέθησαν καὶ οἱ ἐπιμνημόσυνοι στέφανοι.

Από την τελετή της εναπόθεσης των οστών του Αλέξανδρου Υψηλάντη στο Πεδίον του Άρεως (εφ. Εστία, 26 Οκτωβρίου 1964)

Ο άγνωστος Αλέξανδρος Υψηλάντης

Συνέχεια από την σελ. 1

Μόλις ο αδελφός του Δημήτριος πληροφορήθηκε τον θάνατο του Αλέξανδρου, τέλεσε μνημόσυνο στις 15 Μαΐου 1828 στο πρώτο Στρατόπεδο Μεγάρων, που το διοικούσε ο ίδιος. Με φροντίδα του άλλου αδελφού του Γεωργίου Υψηλάντη (1795-1846), μνημόσυνο τελέστηκε επίσης στην Αθήνα, στον τότε καθεδρικό ναό της Αγίας Ειρήνης, στις 3 Απριλίου 1843.

Ο καθηγητής Φιλοσοφίας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών αρχιμανδρίτης Νεόφυτος Βάμβας (1776-1855) στον επιμνημόσυνο λόγο του είπε ότι ο Γεώργιος είχε μεταφέρει μαζί του από τον ναό του Αγίου Γεωργίου της Βιέννης και την καρδιά του Αλέξανδρου, σύμφωνα με την εντολή του να μεταφερθεί και το σώμα του στην πατρίδα! Η καρδιά φυλάχθηκε στην Αγία Ειρήνη, ώσπου, αμέσως μετά από το 1859, να μεταφερθεί στον ναό των Ταξιαρχών της οδού Σησιχόρου, παρεκκλήσιο του Αμαλίου Ορφανοτροφείου για κορίτσια, με τη φροντίδα της χήρας του Γεωργίου Μαρίας Υψηλάντη (1802/10-1862).

Στις 18 Φεβρουαρίου 1903 έγινε μετακομιδή των οστών του Αλέξανδρου Υψηλάντη από το νεκροταφείο Sankt Marx στον τάφο Σίνα-Υψηλάντηδων, στη Rappoltenkirchen, από την οποία έχουν καταλήξει στην Αθήνα. Το ανάκτορο Σίνα-Υψηλάντηδων είναι έργο του Δανού Theophil von Hansen (1813-1891), του αρχιτέκτονα που ο βαρόνος Σίμων Γ. Σίνας (1810-1876) είχε επιλέξει για να του αναθέσει και την Ακαδημία Αθηνών. Το ανάκτορο αυτό δεν ανήκει πλέον σήμερα στην οικογένεια Υψηλάντη, εκποιημένο από τον Αλέξανδρο Εμμ. Υψηλάντη τον τρίτο (1907-1994).

Ο ανδριάντας

Έργο ανυπόγραφο, ο ανδριάντας του Αλέξανδρου Υψηλάντη αποδίδεται στον κλασικιστή γλύπτη της Ακαδημίας Αθηνών Λεωνίδα Δρόση (1834-1882), χρονολογημένο γύρω στο 1869 και ευρισκόμενο αρχικά στο προαύλιο του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Όσο μπορεί κανείς να ελέγξει, καμία αναφορά στον ημερήσιο ή περιοδικό Τύπο της Αθήνας δεν έχει εντοπιστεί που να μετατρέπει την απόδοση αυτή σε βεβαίωτη.

Κατά την παράδοση, το σχέδιο του μνημείου έγινε το 1842 από τον Δανό αρχιτέκτονα Christian Hansen (1803-1883). Υπάρχει, όμως, και η πληροφορία που είχε δώσει η πριγκίπισσα Μαρία Υψηλάντη (†1964), χήρα του μεγάλου σταβλάρχη των βασιλέων Κωνσταντίνου (1914-17) και Γεωργίου Β', καθώς και ιδρυτή της Ενώσεως Ελλήνων Φασιστών (1922), πρίγκιπα Θεόδωρου Γρ. Υψηλάντη (1881-1943). Την ίδια πληροφορία έδωσε και ο πρίγκιπας Αλέξανδρος Εμμ. Υψηλάντης (1904-;), γιος του Εμμανουήλ Γρ. Υψηλάντη (1877-1940) και ανιψιού του Θεόδωρου Γρ. Υψηλάντη. Σύμφωνα με αυτούς ο Θεόδωρος φρόντισε το 1917 για τη φιλοτέχνηση μαρμάρινου μασωλείου στη Βιέννη και για τη μεταφορά του στην Ελλάδα, προκειμένου να φιλοξενήσει τα οστά του Αλέξανδρου Υψηλάντη.

Υλοποιήθηκε τότε μόνον το δίκην σαρκοφάγου τετραπλευρο βάθρο, σε διαφορετικό από τον ανδριάντα μάρμαρο, στο κάτω μέρος του, πάνω στο οποίο εκείνος εδράζεται; Ίσως στο γεγονός της μεταφοράς του μνημείου στην Ελλάδα οφείλεται και η απώλεια της υπογραφής του γλύπτη, αν δεν την αποδώσουμε σε συνεργασία του με μαθητές του, όπως ο Ιωάννης Καρακατσάνης (1857-1906) και ο Γεώργιος Ξενάκης (1864-1911). Αυτοί είχαν ολοκληρώσει, μετά από τον θάνατό του, έργα τα οποία είχε αναλάβει ο Δρόσης, όπως τους ανδριάντες του Ιωάννη Βαρβάκη στο Ζάππειο το 1884, του Σωκράτη και του Πλάτωνα στην Ακαδημία Αθηνών το 1885.

Το μνημείο φέρει από τη μία πλευρά του το οικόσημο του Υψηλάντη, με το βόδι, σύμβολο της Μολδαβίας και των κτήσεων της, και τον αετό, σύμβολο της Βλαχίας και της ηγεμονίας της. Στην άλλη πλευρά φέρει το οικόσημο του Ιερού Λόχου, με τον αναγεννώμενο φοίνικα, τον σκούφο και τα διακριτικά του Ιερού Λόχου, τη σημαία και το σπαθί. Το οικόσημο του Υψηλάντη, που επείχε και θέση της σφραγίδας του, όπως τη βλέπουμε στη Συλλογή της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας Ελλάδος, έχει αποτυπωθεί και στην επιτοίχια πλάκα του στη Rappoltenkirchen, στα περίχωρα της Βιέννης, όταν έγινε το 1903 η μετακομιδή των οστών του εκεί.

Η θέση του ανδριάντα στο προαύλιο του ΕΜΠ δεν ήταν η τιμητικότερη για τέτοιο μνημείο. Είχε ήδη πέσει θύμα βανδαλισμού στη μύτη του, που σήμερα έχει αποκατασταθεί. Έτσι το 1927 ο Νίκος Βέλμος (1890-1930) γράφει σε τεύχος του περιοδικού του Φραγκέλιο: «Καταγγέλλουμε, κι ας μας καταγγείλουνε, πως πλάι στον απόπατο του Πολυτεχνείου είναι ένα μνημείο του Δρόση του Α. Υψηλάντου. Δεν φτάνει ότι το 'χουνε εκεί που το 'χουνε κείνοι που διδάσκουνε την καλλιτεχνία μα και του σπάσανε τη μύτη. Κι όμως αυτό το θεόρατο μνημείο αξίζει».

Το 1929 στο λήμμα του για τον Δρόση στη Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια καθηγητής της Πλαστικής στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας Θωμάς Θωμόπουλος (1875-1937) αποδίδει στη λεζάντα φωτογραφίας του μνημείου τον άνδρα όχι ως Αλέξανδρο, αλλά ως τον νεότερο αδελφό του, πρόεδρο του Βουλευτικού Σώματος και στρατάρχη, αρχιστράτηγο των στρατευμάτων της ανατολικής Ελλάδος Δημήτριο Υψηλάντη (1794-1832).

Η απόδοση αυτή δεν δικαιολογείται ούτε από τα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά ούτε από τη στρατιωτική ενδυμασία του νεκρού. Το 1936 ο δημοσιογράφος Δημήτριος Καλλονάς, σε άρθρο του στην εφημερίδα Η Βραδινή μάς πληροφορεί για την απόκρουση της μύτης του ανδριάντα, η οποία σήμερα έχει συμπληρωθεί. Το 1994 το μνημείο επλήγη πάλι, αυτήν τη φορά με μαύρο μαρκαδόρο στο μέτωπο, στα μάτια και στον τελαμώνα, αποκτώντας χροιά μακάβριου κιτς...

Τα πρότυπα

Για τη μορφή του Αλέξανδρου Υψηλάντη βάση είναι η προσωπογραφία του από τον Ζακυνθινό ζωγράφο Διονύσιο Τσόκο (1820-1862), έργο στη Συλλογή της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας Ελλάδος. Το μοτίβο του κοιμώμενου-νεκρού το συναντάμε σε ταφικά μνημεία Ευρωπαϊκών γλυπτών κατά τον 19ο και τον 20ό αιώνα. Ρεαλιστικό το βλέπουμε στα ταφικά μνημεία του προτελευταίου βασιλιά του Ανόβερου Ερνέστου-Αύγουστου, δούκα του Κούμπερλαντ, το 1852 (από το 1855 σε μαυσωλείο στο Βερολίνο), έργο του Γερμανού Christian Daniel Rauch (1777-1857), από το Μουσείο Rauch στην Εθνική Πινακοθήκη του Βερολίνου· του Abbé Miroy το 1872, έργο του Γάλλου René de Saint-Marceaux (1845-1915), στο βόρειο νεκροταφείο της Reims· του Victor Noir το 1890, έργο του παρομοίως Γάλλου Jules Dalou (1838-1902), στο νεκροταφείο Père Lachaise του Παρισιού.

Θα μπορούσε ο Δρόσης, συνδεδεμένος με τη Γερμανία μέσω του πατέρα του, του μουσικού και κατασκευαστή μουσικών οργάνων Karl von Dörsch, να είχε υπόψη του το ταφικό μνημείο που φιλοτέχνησε ο Rauch, γεγονός που ενισχύουν και τα μορφολογικά δεδομένα. Το ίδιο μοτίβο του κοιμώμενου-νεκρού απαντά, ρεαλιστικά δοσμένο πάλι, σε δύο τάφους στην Κάτω Γαρούνα της Κέρκυρας το 1903 και στο Δημοτικό Νεκροταφείο της Κέρκυρας το 1915, έργα του αυτοδίδακτου Κερκυραίου γλύπτη Στέφανου Καρδάμη.

Σημειώνουμε και το ρεαλιστικό ταφικό μνημείο του πληγωμένου θανάσιμα από ταύρο Ισπανού ταυρομάχου Manolete (Manuel Laureano Rodríguez Sánchez, 1917-1947), έργο του Ισπανού γλύπτη Amadeo Ruiz Olmos (1913-1993) το 1951 στο νεκροταφείο της Nuestra Señora de la Salud στην Κόρδοβα.

Στην Ελλάδα

Το 1964 γιορτάστηκαν στην Αθήνα τα 150 χρόνια από τη σύσταση της Φιλικής Εταιρείας. Το πρωί της 25ης Οκτωβρίου 1964 εναποτέθηκαν τα οστά του στον μαρμαρίνο ανδριάντα του μπροστά από τον ναό των Ταξιαρχών, παρεκκλήσιο του Ταμείου Προνοίας Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος, τέως Ταμείου Ασφαλίσεως Κληρικών Ελλάδος (TAKE) και νυν ενταγμένου στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Εψάλη δοξολογία στον ναό των Ταξιαρχών, εκφώνησε λόγο ο υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Λουκής Ακρίτας (1909-1965), ενώ παρέστησαν απόγονοι του Αλέξανδρου Υψηλάντη, οι Θωμάς (1909-1966) και Γρηγόριος Εμμ. Υψηλάντης (1909-1975). Τα οστά μπήκαν σε λήκυθο που τοποθετήθηκε στο βάθρο κάτω από τον ανδριάντα. Το απόγευμα της ίδιας μέρας, σε δημόσια συνεδρία της Ακαδημίας Αθηνών, μίλησε ο Ηλίας Βενεζής (1904-1973) με θέμα «Το πάθος των Φιλικών».

Στις 24 Οκτωβρίου 1964 είχε προηγηθεί έκθεση κειμηλίων των Φιλικών από την Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία Ελλάδος στη μεγάλη αίθουσα του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου. Την έκθεση την είχε φροντίσει ειδική επιτροπή, η οποία συγκροτήθηκε επί τούτο με συμμετοχή του ιστοριοδίφη, ρέκτη ερασιτέχνη ιστορικού Ιωάννη Αλ. Μελετόπουλου (1903-1980), ο οποίος υπέδειξε και τον τόπο της νέας ταφής έξω από τον ναό των Ταξιαρχών στο Πεδίον του Άρεως. Οπωσδήποτε ο Μελετόπουλος υπολόγισε στην πρότασή του τρία μνημεία: των ιερολοχιτών του 1821, έργο από το 1843, του υπολοχαγού του Πυροβολικού Αλέξανδρου Πραϊδή που έπεσε στην Κρήτη το 1866, και των πεσόντων στον Δομοκό το 1897, έργο από το 1901. Όλα είχαν στηθεί στον ίδιο χώρο στο Πεδίον του Άρεως.

Εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου μας Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Συνέχεια από τη σελ. 1

Προς τους εκλεκτούς επισήμους, εκπροσώπους συλλόγων και φορέων του Νομού, μέλη του συλλόγου φίλους και κατοίκους του χωριού που γέμισαν ασφυκτικά την αίθουσα του συλλόγου, σύντομο χαιρετισμό εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου απήθυνε ο πρόεδρος κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος.

Μετά την κοπή της βασιλόπιτας ακολούθησε η καθιερωμένη βράβευση των Οφίτικης καταγωγής μαθητών και μαθητριών που επέτυχαν την εισαγωγή τους στα Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι της Ελλάδας και του εξωτερικού, με το βραβείο «Χρήστος Τερζίδης».

Ο σύλλογος μας καθιέρωσε το βραβείο αυτό τιμώντας τον αείμνηστο διδάσκαλο Χρήστο Τερζίδη, απόφοιτο του Φροντιστηρίου Τραπεζούντας για την μεγάλη του προσφορά στα πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα της Νέας Τραπεζούντας από τα πρώτα χρόνια ιδρύσεως του χωριού έως και τα τελευταία χρόνια της ζωής του.

Εφέτος τα τιμώμενα παιδιά ήταν περισσότερα από κάθε άλλη χρονιά είκοσι ένα (21) μαθητές και μαθήτριες έλαβαν τον έπαινο «Χρήστος Τερζίδης» και μαζί με τον έπαινο ο σύλλογος έδωσε και δύο βιβλία: «Η ΓΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ» του Δημήτρη Ψαθά και «ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ 1928-1940» του Βασιλείου Χρ. Αδαμίδη.

Οι μαθητές και μαθήτριες που βραβεύθηκαν είναι οι εξής:

Ο **Αδαμίδης Νικόλαος** του Χρήστου και της Παπαδοπούλου Μελίνας, εισαχθείς στο τμήμα Πολιτιστικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου (Μυτιλήνη).

Η **Αλχαζίδου Βασιλική** του Νικολάου και της Αντιγόνης εισαχθείσα στη Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών Τμήμα Μεσογειακών Σπουδών Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η **Αστούλου Σοφία** του Δημητρίου και της Σεϊταρίδου Ζωής, εισαχθείσα στη Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτών – Αθήνα.

Η **Βασιλειάδου Ελένη** του Μιλτιάδη και της Αγγελικής Μπασιά εισαχθείσα στο Τμήμα Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης - Ρέθυμνο.

Ο **Βασιλειάδης Χρήστος** του Μιλτιάδη και της Αγγελικής Μπασιά εισαχθείς στο τμήμα Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης - Ρέθυμνο.

Η **Γεωργοπούλου Μαρία** του Βασιλείου και της Βασιλειάδου Στέλλας, εισαχθείσα στο τμήμα Φιλοσοφίας Παιδαγωγικής Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Η **Κεφαλίδου Μαρία** του Ισαάκ και της Λαδοπούλου Σωτηρίας, εισαχθείσα στο τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Ιονίων Νήσων – Κέρκυρα.

Ο **Κουμπρίδης Ηλίας** του Ιωάννου εισαχθείς στο Οικονομικό τμήμα του ΠΑΜΑΚ. Θεσ/νικης

Ο **Νταμπώσης Εμμανουήλ** του Ιωάννου και της

Πετρίδου Χριστίνας, εισαχθείς στο Τ.Ε.Φ.Α.Α του Α.Π.Θ. (Σέρρες).

Ο **Πάτσιος Δημήτριος-Απόστολος** του Γεωργίου και της Τερζίδου Μαρίας, εισαχθείς στο τμήμα Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Ο **Σεϊταρίδης Αντώνιος** του Δημητρίου και της Σπυριδοπούλου Σοφίας, εισαχθείς στο τμήμα Εφαρμοσμένης Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Ο **Τερζίδης Παναγιώτης** του Δημητρίου και της Βελεντζέκη Φωτεινής, εισαχθείς στην Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ.

Η **Τερζίδου Άννα** του Βασιλείου και της Κοκκινίδου Χαρίκλειας, εισαχθείσα στο τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Υλικών του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ο **Τζομίδης Νικόλαος-Φώτιος** του Κωνσταντίνου και της Νικοδέλλη Στεργιανής, εισαχθείς στο τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Η **Χαραλαμπίδου Μαρίνα** του Αγαπίου και της Αδαμίδου Ελένης, εισαχθείσα στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων Αγροτικών Προϊόντων και Τροφίμων του Πανεπιστημίου Πατρών (Αργίριο).

Η **Καϊτάνογλου Ευανθία** του Σάββα και της Βασιλειάδου Ευδοκίας εισαχθείσα στο Τμήμα Τεχνολογίας Τροφίμων των Τ.Ε.Ι. Λάρισας (Καρδίτσα)

Η **Λυκίδου Ειρήνη** του Μιχαήλ και της Ιφιγένειας Βουβωνίκου εισαχθείσα στο Τμήμα Γεωπονί-

ας – Τεχνολογίας Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης

Η **Σεϊταρίδου Αφροδίτη** του Χρήστου, και της Ιωαννίδου Μαρίας, εισαχθείσα στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών των Τ.Ε.Ι. Πάτρας.

Η **Συντριδου Μαρία** του Κυριάκου, εισαχθείσα στο τμήμα Τεχνολόγων Γεωπόνων του Τ.Ε.Ι. Άρτας.

Ο **Τεντζεράτου Αλέξανδρος** του Μιχαήλ και της Βαλεντίνης, εισαχθείς στο τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής των Τ.Ε.Ι. Άρτας.

Ο **Τζουνίδης Ευγένιος** του Γεωργίου και της Πηνελόπης Βέργη, εισαχθείς στο τμήμα Τεχνολογίας Τροφίμων των Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης.

Η εκδήλωση έκλεισε με μουσικό πρόγραμμα από τα παιδιά του τμήματος εκμάθησης λύρας του συλλόγου, και από την βυζαντινή και παραδοσιακή χορωδία με σκοπούς του Πόντου και παραδοσιακά κάλαντα Όφειας Πόντου και άλλων περιοχών της πατρίδας μας. Λύρα έπαιξαν οι: Αλέξανδρος Αλχαζίδης – Μάριος Σεϊταρίδης – Πέτρος Αλχαζίδης – Χρήστος Μαυρόπουλος – και συνόδεψε με το νταούλι ο Δήμος Αθανασιάδης. Την επιμέλεια του μουσικού προγράμματος είχε ο Βαγγέλης Παραδεισόπουλος.

Τυχερή της εκδήλωσης στην οποία και έτυχε το φλουρί η μικρή Σοφία Μαυροπούλου μέλος του μικρού χορευτικού συγκροτήματος του συλλόγου και πήρε δώρο από τον σύλλογο ένα χρυσό Κωνσταντινάτο. Την όλη εκδήλωση παρουσίασε και συντόνισε το μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου η κ. Δέσποινα Σουντουλίδου.

Από το Δ.Σ. του συλλόγου
Αλέξανδρος Υψηλάντης

4

5

6

7

8

9

10

11

Φώτο 1: Αποψη του κόσμου που παραβρέθηκε στην κοπή της βασιλόπιτας του συλλόγου.

Φώτο 2,3: Η χορωδία του συλλόγου με τους λυράρηδες και τον χοράρχη.

Φώτο 4: Οι σεβαστοί πατέρες Ιωακείμ Οικονομικός και Δημήτριος Σταυριανίδης.

Φώτο 5: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από τον κ. Δημήτριο Τερζίδα στον εγγονό του Δημήτριο-Απόστολο Πάτσιο.

Φώτο 6: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από τον κ. Δημήτρη Γρηγοριάδη μέλος του τοπικού συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας και του συλλόγου, στην Ειρήνη Λυκίδου.

Φώτο 7: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από τον κ. Αλέκο Καλτσιόδη δημοτικό σύμβουλο Δήμου Κατερίνης, στον Αντώνιο Σεϊταρίδη.

Φώτο 8: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από τον ταμία του συλλόγου κ. Βασίλειο Εφραιμίδη στον Εμμανουήλ Νταμπώση.

Φώτο 9: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από τον κ. Σταύρο Λυκίδα, υπεύθυνο σκηνοθεσίας της θεατρικής ομάδας του συλλόγου, στην Αφροδίτη Σεϊταρίδου.

Φώτο 10: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από την κ. Ελένη Γεωργίου πρώην πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου και του πολιτιστικού συλλόγου Κάτω Αγίου Ιωάννη, στην Μαρία Συντρίδου.

Φώτο 11: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από τον γιο του αείμνηστου διδασκάλου κ. Δημήτριο Τερζίδα, στην Σοφία Αστόγλου.

Τακτική Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας

Μετά την συμπλήρωση τριών (3) ετών από την προηγούμενη εκλογική διαδικασία για ανάδειξη μελών Διοικητικού Συμβουλίου, και σύμφωνα πάντα με το καταστατικό του συλλόγου μας, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 28 Ιανουαρίου και ώρα 11:30 π.μ. στην αίθουσα του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα η Τακτική Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση των μελών του συλλόγου, με θέματα ημερήσιας διάταξης:

α. Διοικητικός Απολογισμός έτους 2017 – Έγκριση ή μη Διοικητικού Απολογισμού.

β. Οικονομικός Απολογισμός έτους 2017 – Έγκριση ή μη Οικονομικού Απολογισμού.

γ. Διάφορες προτάσεις.

δ. Εκλογές για ανάδειξη νέων μελών Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την συμπλήρωση του απαιτούμενου αριθμού των ταμειακώς εντάξει μελών του συλλόγου μας ξεκίνησε η Γενική Συνέλευση με την εκλογή προεδρείου, γραμματείας, και εφορευτικής επιτροπής αυτής, και προχώρησε στα θέματα ημερήσιας διάταξης δίνοντας τον λόγο το προεδρείο στον πρόεδρο κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο και στον ταμία κ. Βασίλειο Εφραιμίδη να κάνουν αντίστοιχα τον Διοικητικό και Οικονομικό Απολογισμό.

Μετά το τέλος των απολογισμών το σώμα ενέκρινε ομόφωνα το Διοικητικό και Οικονομικό απολογισμό και προχώρησε τη διαδικασία με διαλογική συζήτηση και προτάσεις που αφορούν θέματα του συλλόγου.

Ακολούθησε εκλογική διαδικασία για ανάδειξη νέων μελών Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας που εκλέχθηκε από την Γενική Συνέλευση της 28ης Ιανουαρίου, και μετά την μεταξύ τους κατανομή αξιωματών είναι το εξής:

Βασίλειος Παραδεισόπουλος

Πρόεδρος

Δημοσθένης Σεϊταρίδης

Αντιπρόεδρος

Θεοφανή Τερζίδου

Γεν. Γραμματέας

Βασίλειος Εφραιμίδης

Ταμίας

Ελένη Αδαμίδου

Δημοσίων Σχέσεων

Ιωάννης Σταυριανίδης

Υπεύθυνος Εκδηλώσεων και

Δραστηριοτήτων.

Μιχάλης Παπαργυρόπουλος

Υπεύθυνος Κτιριακών

Εγκαταστάσεων και κινητής και ακίνητης περιουσίας του συλλόγου.

Για την Ελεγκτική Επιτροπή

επανεξελέγησαν οι:

Βασίλειος Τερζίδης

Κωνσταντίνος Πετρίδης

Βασίλειος Ιωαννίδης

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου

«Αλέξανδρος Υψηλάντης»

Νέας Τραπεζούντας

Η ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Στην Τουρκία υπάρχουν και άλλοι λόγοι που η τάση επιστροφής στο Βυζάντιο ήρθε στην επιφάνεια, όπως το ότι λόγω της πίεσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το καθεστώς έγινε πολύ περισσότερο ανεκτικό στο να ακουστούν οι φωνές στις οποίες επί Κεμαλισμού είχε επιβληθεί σιγή.

Άλλος ένας λόγος είναι ένα κόμπλεξ και ένα δέος που αισθάνονται οι Τούρκοι απέναντι στους Ευρωπαίους στους οποίους η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ είναι δεδομένες αξίες.

Διεκδικούν λοιπόν (ανειλικρινώς ή ειλικρινά) και τη δική τους (ευρωπαϊκότητα) ως ισχυρότερη και σοβαρότερη της Ευρωπαϊκής, ανατρέχοντας στις δικές τους ελληνοχριστιανικές ρίζες.

Όπως μας έλεγε ο καθηγητής Νεοκλής Σαρρής, είναι λίγο γνωστό ότι ο Μεβλανά Τζελαλεντίν Ρουμί τονίζε έντονα την ελληνικότητά του. Έλεγε χαρακτηριστικά σε ποιήματά του: «Μπεν γιουνανίγιαν τζινσιντέν» (Εγώ είμαι από το γένος των Ιώνων-Ελλήνων). Να το ακούς όμως από Τούρκους αυτό σήμερα, οι οποίοι το τονίζουν, είναι κάτι πρωτοφανές. Κάποιοι από αυτούς μάλιστα έχουν προχωρήσει ακόμη περισσότερο και οδηγούνται σε μία προβολή της αρχαίας ελληνικής θρησκείας και σκέψης, όπως στο Ετήσιο Φεστιβάλ του Δία, στο Κιουτσούκ Κουγιού κοντά στην αρχαία Άσσο!...

Φυσικά αυτή η «ανακάλυψη» του Βυζαντίου στη γειτονική χώρα δεν προέκυψε από το πουθενά.

Ήδη ένας μεγάλος αριθμός Τούρκων γνωρίζει ή υποψιάζεται την βυζαντινή-ρωμαϊκή-ελληνική καταγωγή του.

Δεκάδες παλιές ελληνογενείς παραδόσεις (κλασικές ελληνορωμαϊκές ή βυζαντινές) οι οποίες παραμένουν –κρυφές- επί αιώνες οθωμανισμού και κεμαλισμού μπορούν επιτέλους να εμφανισθούν ελεύθερα και να αναγγείλουν εκ νέου την ύπαρξη τους, όχι τόσο με φυλλάδια, μπροσούρες, βιβλιαράκια όσο μέσω της εκρηκτικής ελευθερίας που παρέχουν τα blogs στο διαδίκτυο.

Ο κρυπτοχριστιανικοί διστακτικά, αλλά όλο και περισσότερο, δεν νιώθουν πλέον υποχρεωμένοι να κρύβονται.

Και να σκεφτεί κανείς ότι οι Αντιοχειανοί Ορθόδοξοι της Τουρκίας, μεγάλη και παραδοσιακή κοινότητα που έχει τις ρίζες της στην πρωτοχριστιανική Εκκλησία της Ελληνιστικής Αντιοχείας, στις τουρκικές ταυτότητες καταγράφονται ως «RUM» (Ρωμιοί Έλληνες) ενώ όταν έρχονται εδώ, στις ελληνικές άδειες παραμονής – που σπανιότατα εξασφαλίζουν - καταγράφονται ως Τούρκοι.

Μας έλεγε με πίκρα και παράπονο ο Σταύρος Κιλτσιζής (επί σειρά ετών διατελέσας πρόεδρος του Συλλόγου Αντιοχειανών της Αθήνας).

«Στην Τουρκία μας λένε Ρωμιούς και εδώ μας λένε Τούρκους!...»

Καμία απολύτως μέριμνα δεν έχει ληφθεί ώστε να δοθεί η ταυτότητα ομογενούς στους ανθρώπους αυτούς, που αντιμετωπίζονται με αρνητικότητα από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές που δίνουν συλλήβδην άδειες παραμονής σε άλλους ξένους που δεν έχουν καμία σύνδεση με την Ελλάδα.

Τα παραδείγματα πληθαίνουν εντυπωσιακά στην ι-

στορική περιφέρεια του Πόντου .

Ενδεικτικά θυμάμαι χαρακτηριστικά το παράδειγμα ενός γνωστού ελληνόφωνου Μουσουλμάνου του τουρκικού Πόντου. Ας τον λέμε Παναγιώτη. Ήρθε στην Ελλάδα και κρυφά σε ένα μοναστήρι βαφτίστηκε.

Αυτός και ένας γιός του. Έβαλε τον σταυρό στον λαιμό του και δεν τον βγάζει πια από εκεί. Τον ρώτησα «τι είναι αυτό που σε οδήγησε στο να βαφτιστείς;» και εκείνος με τα ποντιακά του ελληνικά που τα μιλάνε ανόθευτα στην ΤΟΝΙΑ και τον ΟΦΙ, μου απάντησε «Δεν ήξερα ότι η γλώσσα που μιλάμε ήταν Ελληνική. Κανείς δεν μου το είχε πει. Μέχρι που ήρθαν κάποιοι Πόντιοι εδώ από τη Μακεδονία, χορεύουν σαν και εμάς και τραγουδούσαν στη γλώσσα μας.

Πήγα αναστατωμένος και τους ρώτησα ποιοι είναι και μου είπαν: Έλληνες και ότι η γλώσσα μου είναι Ελληνική. Γύρισε ο κόσμος ανάποδα. Από παιδί, θυμάμαι, πήγαινα στην Παναγία Σουμελά, στο Χάλασμα της για να μαζεύω αγίασμα, το νερό που στάζει από πάνω, χειμώνα καλοκαίρι, έβρεξε δεν έβρεξε, χιόνισε δεν χιόνισε, πάντα στην ίδια μικρή ποσότητα. Δεν ήξερα γιατί το έκαναν, ήξερα ότι αυτό έκαναν πάντα οι δικοί μας, για καλό!...

Πάλι ήξερα, ότι εμείς δεν θυμόμασταν να έχουμε έρθει από πουθενά αλλού, ας πούμε από τα βάθη της Ασίας όπως οι Τουρκάντ.

Ήμασταν πάντα εδώ.

Με έπιασε κάτι σαν τρέλα. Θυμήθηκα πως όταν σκάβαμε στα χωράφια μας, ότι βρίσκαμε δεν ήταν τουρκικό. Σκάβαμε μισό μέτρο βρίσκαμε Εκκλησίες ελληνικές και ελληνικά γράμματα. Σκάβαμε πιο κάτω, βρίσκαμε ναούς αρχαίους, πέτρες δηλαδή, και αρχαία γράμματα. Στα υπόγειά μας πάλι οι περισσότεροι φυλάγουμε κάτι εικόνες με ελληνικά γράμματα επάνω όπου και να κοιτάξεις κάτω από τη γη, η γη σου μιλάει ελληνικά. Μόνο ελληνικά!... Όταν ήρθα στην Ελλάδα και ζήτησα να βαφτιστώ από τον παπά εκείνον, που δεν τον ήξερα καλά του είπα «Εμείς ποντικοί, ας ήν Ρωμείκην γενιάν». Δεν είχα τίποτε άλλο να του πω. Όταν με βάπτισε όλο μου το αίμα τραγουδούσε. Ήμουν πάλι Τραντέλλενας!...»

Υπάρχουν φυσικά και καθ' όλα Τούρκοι πατριώ-

τες που αναζητούν πνευματικά την ορθοδοξία όπως τόσοι άνθρωποι διεθνώς. Αυτοί δεν αισθάνονται Έλληνες αλλά σαφώς Τούρκοι και μπορεί να είναι και εθνικιστές τουρκιστές. Είναι ευκολότερο για έναν εκκοσμημένο Κεμαλιστή να γίνει Χριστιανός απ' ότι για έναν παραδοσιακό Οθωμανιστή.

Υπάρχουν πληροφορίες (όχι απλές φήμες), από ειδικούς που παρακολουθούν το φαινόμενο, ότι σε περιοχή 50 χιλ. βορειοδυτικά του Ικονίου υπάρχει ένας πληθυσμός 1,5 εκατ. ανθρώπων οι οποίοι ήδη είναι ορθόδοξοι. Όμως όλοι οι νεοφώτιστοι ή κρυπτοχριστιανοί Τούρκοι, ορθόδοξοι, ελληνίζοντες ή τουρκιστές, αισθάνονται ως μητροπολιτικό τους χώρο το Οικουμενικό Πατριαρχείο και μέσω αυτού, όσο και αν φαίνεται απίστευτο την Ελλάδα!... Το κυριότερο όμως είναι ότι όλοι αισθάνονται συνεχιστές του Βυζαντίου.

Το τουρκικό βαθύ κράτος στην αρχή τρομοκρατήθηκε με αυτό που συμβαίνει, με το κύμα δηλαδή της αναγέννησης του Βυζαντίου και της ορθοδοξίας. Η στάση του απέναντι στο φαινόμενο της αναζήτησης της Ρωμαϊκής – Βυζαντινής ταυτότητας των Τούρκων στην αρχή ήταν μουδιασμένη και πανικόβλητη.

Κάποια στιγμή όμως κάποιοι από τους στρατηγούς και τους διαμορφωτές της κρατικής ιδεολογίας στην Τουρκία συνειδητοποίησαν ότι αυτή ακριβώς η επαναβυζαντινοποίηση του πληθυσμού της είναι το ισχυρότερο ιδεολογικό όπλο για την Ευρωπαϊκότητα της Τουρκίας, γι' αυτό και δείχνουν ανοχή, προς το φαινόμενο αυτό προσδοκώντας να το αξιοποιήσουν από την μεριά τους ή να το «καπελώσουν» και να το εμφανίσουν ως αιτούμενο της «σύγχρονης Ευρωπαϊκής Τουρκίας» και της πορείας της προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Οι γεωπολιτικές προοπτικές που ανοίγουν στην Τουρκία, στη περίπτωση που επιδιώξει την επαναβυζαντινοποίηση των πληθυσμών της, είναι τεράστιες.

«Ο ρόλος της ορθοδοξίας»

Η πραγματικότητα, ωστόσο, είναι ότι η όποια διεκδίκηση του Βυζαντίου σήμερα περνάει μέσα από την ορθοδοξία. Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά η Τουρκία-

α... Η ορθοδοξία είναι η μόνη παράδοση στη χώρα αυτή που μπορεί να αποτελέσει τον μοχλό κατά της εξάπλωσης του φονταμενταλιστικού Ισλάμ, αφού κατέχει και μία ισχυρή θεολογικό-φιλοσοφική βάση αλλά και την απαιτούμενη ευλάβεια και αποφατικότητα, σε αντίθεση με τις άλλες, δυτικές εκφορές του Χριστιανισμού, οι οποίες είναι εκμοντερνιστικές και εκκοσμημένες.

Ο ρόλος της Τουρκίας ως μίας ισλαμοχριστιανικής χώρας, η οποία θα αποτελεί τον επίσημο συνεχιστή της Βυζαντινής και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, θα καταστήσουν τη χώρα ισχυρό διαμεσολαβητή, γεωπολιτικό παίκτη, και επιδέξιο τρίτο και ουδέτερο μέρος του διπλωματικού παιχνιδιού των κομβικών αποτροπών (Pivotal deterrence) σε μείζονες και ελάσσονες κρίσεις μεταξύ Ισλάμ και Δύσης, μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων, αλλά και στη Μέση Ανατολή και στον Καύκασο γενικότερα. Αυτή η δυνατότητα θα μπορούσε να της προσδώσει κυρίαρχο γεωπολιτικό ρόλο σε ολόκληρη την Ευρασία και να καταστήσει το δίπολο (δυαρχία) Κωνσταντινούπολης και Άγκυρας παγκόσμιο μαγνήτη προσέλευσης εξουσίας και δύναμης.

Στα πλαίσια αυτά, πολλοί Τούρκοι θεσμικοί παράγοντες της εξουσίας έχουν αρχίσει να αντιλαμβάνονται ότι η ύπαρξη στην Κωνσταντινούπολη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μπορεί να αποτελέσει κέντρο προβολής και δύναμης για την ίδια τους τη χώρα. Έτσι, υποθέτουν ότι το να αναδείξουν την πόλη ως: ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ, και την Τουρκία ως συνεχιστή του Βυζαντίου, θα προσδώσει στη χώρα τους αίγλη που καμία άλλη γεωπολιτική κίνηση δεν θα μπορούσε να προσδώσει. Η παλιά ιδέα των Κιτσίκη και Οζάλ ΝΑΓΙΝΕΙ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙ ΕΝΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ, αρχίζει να βγαίνει από τα συρτάρια στα οποία είχε «κρυφθεί».

Οι Αμερικανοί δεν θεωρούν κακή την ιδέα, αλλά το ζήτημα είναι το αν η Ελλάδα θα έχει λόγο στη νέα αυτή διαβλεπόμενη διεθνή διπλωματική εξέλιξη.

Έτσι μπορεί να εξηγηθεί και η ανοχή του τουρκικού κράτους απέναντι στην αναζωπύρω-

ση του Αλεβισμού και της Ορθοδοξίας στους τουρκικούς πληθυσμούς. Γιατί, όποιος πιστεύει ότι γενικά η ανοχή προς τους διαφορετικούς είναι η νέα πολιτική της Τουρκίας κάνει λάθος. Η απαγόρευση των δραστηριοτήτων των Μαρτύρων του Ιεχωβά αποτελεί δείγμα της απολυτότητας της τουρκικής πολιτικής η οποία χαρίζεται μόνο προς αυτούς που την συμφέρει...

Όλα αυτά είναι ένα πνεύμα που θέλει βέβαια να διανύσει πολύ δρόμο και να περάσει πολλά εμπόδια για να καθιερωθεί και ίσως να μην τα καταφέρει ποτέ. Ωστόσο αποτελεί ένα σοβαρό ενδεχόμενο για το οποίο η Ελλάδα είναι άκρως απροετοίμαστη.

Η ελληνική εξωτερική πολιτική βρίσκεται συνήθως απροετοίμαστη μπροστά σε αριστοτεχνικές λύσεις του τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών το οποίο έχει κληρονομήσει τη διπλωματική σοφία αιώνων όχι μόνο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αλλά και της Ελληνικής Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και της Ρωμοσύνης.

Με την αδράνεια μας ακολούθησε η απεμπόληση της χρησικτησίας του ονόματος «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, συνεχίσαμε το ίδιο και με τη χρησικτησία του Βυζαντίου.

Δημιουργήσαμε μία Ελλάδα με πιθηκίζοντα μιμητισμό της δυτικής – μέσω Διαφωτισμού – ερμηνείας της Ελληνικότητας.

Από τον Περικλή και τον Σωκράτη περάσαμε κατευθείαν στον Κολοκοτρώνη, στον Βενιζέλο και στον Βελουχιώτη...

Σχημάτισαμε ως κεντρικό επιστημονικό και κοινωνικά ι-

δεολόγημα το αντιθετικό δίπολο, αρχαίοι Έλληνες κα νέοι Έλληνες (Νεο-Έλληνες) όχι μόνο δεν τιμήσαμε την τεράστια ενδιάμεση περίοδο, αλλά θέλουμε και να «κατεβάσουμε» όλα τα αρχαία αγάλματα που ποτέ δεν φτιάξαμε, αποδεχόμενοι τον δοτό χαρακτηρισμό πως οι αρχαίοι είχαν τάχα δούλους κ.τ.λ. μόνον που οι δούλοι περνούσαν 100 φορές καλύτερα στην τότε πόλη-κράτος των Ελλήνων.

Όταν όλος ο κόσμος δυτικός και ανατολικός μιλάνε για το «greek legacy» (ελληνική κληρονομιά) σε Μέση Ανατολή, Αίγυπτο, Κεντρική Ασία, Βακτριανή και Ινδία, εμείς θεωρούσαμε όλα αυτά εξωτικές ιστορίες που δεν μας αγγίζουν.

Και βεβαίως μόνοι μας δημιουργήσαμε το (ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΟ) το οποίο, αφού δεν καλύψαμε εμείς, επιχειρούν τώρα άλλοι (π.χ. Σκοπianoί) στηριζόμενοι σε διεθνή ισχυρά κέντρα, να το καλύψουν.

Το ίδιο κάναμε και με το Βυζάντιο. Όλη η μεσαιωνική λατινο-φραγκική και σλαβική γραμματεία αποκαλούσε τους Βυζαντινούς «Γκρεκούς». Η σμημική και αραβική γραμματεία

τους αποκαλούσε «Ρωμιούς» Ρουμ ταυτίζοντας σημασιολογικά το όνομα αυτό με το «Έλληνες». Και όλη η καυκασία γραμματεία τους αποκαλούσε «Μπερτζέντ» όνομα που σημαίνει «Οι Σοφοί» και αποδίδεται διαχρονικά σε όλους τους Έλληνες, από τον Ηρακλή και Ιάσωνα μέχρι Παπανδρέου και Καραμανλή. Εμείς αντίθετα αποκοπήκαμε από το Βυζάντιο και από την Βυζαντινή Ανατολική ορθοδοξία (που ούτως ή άλλως μας απέδιδαν) και στριμωχτήκαμε μέσα σ' αυτόν τον όρο, Ελληνοορθοδοξία ενώ οι δυτικοί μας χάριζαν ολόκληρη την κληρονομιά της Ανατολικής Χριστιανσύνης αφού χαρακτήριζαν ως «greek orthodox» όλους τους ανατολικούς ορθόδοξους εκτός των Ρώσων.

Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθεί επίσης ένα τεράστιο κενό το οποίο τώρα το τουρκικό κράτος, πάλι με την υποστήριξη διεθνών κέντρων διεκδικεί...

Η Ελλάδα, χάνοντας το οικουμενικό της πρόσωπο και ξεκομμένη από τις ιστορικές αληθινές της ρίζες που δεν είναι μόνο η μινωική, η μυκηναϊκή και η κλασική Ελλάδα αλλά και οι συνέχειες τους, δηλαδή ο ελληνιστικός πολιτισμός και η Ρωμοσύνη που ύμνησαν οι Ρίτσος, Ελύτης και Θεοδωράκης, έχασε το ίδιο της το πρόσωπο και καλύφθηκε από ένα προσωπίδιο τεχνητό που κατασκεύασε μία ερμηνεία κάποιων κέντρων εξουσίας της Δύσης.

Και έτσι φθάσαμε σε εκείνο το παράλογο ανήκουμο στην δύση και δεν σκέφτηκε κανείς πως όποιος ανήκει κάπου παύει να είναι!..

Τα Νέα του «ΕΘΝΙΚΟΥ» Νέας Τραπεζούντας

Πορεία πρωταθλητισμού προς την άνοδο στην Α' Ερασιτεχνική κατηγορία της Ε.Π.Σ. Πιερίας, κάνει η ιστορική ομάδα του χωριού μας, και με συνεχείς νίκες διατηρείται σταθερά στην τρίτη θέση του βαθμολογικού πίνακα έχοντας και σημαντική βαθμολογική διαφορά από τις ομάδες που τον ακολουθούν, θέση που δίνει στην ομάδα του χωριού μας το πλεονέκτημα στους αγώνες μπαράζ για την άνοδο στην Α' κατηγορία, ενώ αποβλέπει μέσα από τις οκτώ (8) αγωνιστικές που απομένουν ως την λήξη του πρωταθλήματος στην κατάληψη της δεύτερης θέσης του βαθμολογικού πίνακα, την οποία κατέχει ο Εθνικός Κατερίνης έχοντας πέντε (5) βαθμούς παραπάνω από την ομάδα μας, τον οποίο κέρδισε πρόσφατα στον μεταξύ τους αγώνα στο γήπεδο της Νέας Τραπεζούντας με σκορ 2-0.

Το καλό κλίμα που επικρατεί σε όλο το ποδοσφαιρικό τιμ της ομάδας μας (προπονητής – παίκτες – Διοικητικό Συμβούλιο), αλλά και η ξεχωριστή παρουσία των φιλάθλων και φίλων της ομάδας που την ακολουθούν σε κάθε αγώνα, δίνει ξεχωριστή ώθηση στους παίκτες της ομάδας διατηρώντας ένα αήπητο πολλών αγώνων που κρατά από τα μέσα του πρώτου γύρου, έχοντας ως στόχο την άνοδο και συμμετοχή του «ΕΘΝΙΚΟΥ» μετά από πολλά χρόνια στην Α' ερασιτεχνική κατηγορία της Ε.Π.Σ. Ν. Πιερίας.

Επιμέλεια: Τερζίδης Σταύρος

Το χρονικό ίδρυσης του ψευδομακεδονικού κράτους των Σκοπίων και οι αντιδράσεις μας

του Χρήστου Γιανταμίδη
Απόστρατου Αξιωματικού
του Πολεμικού Ναυτικού

Τον Ιανουάριο του 1934, η Κομμουνιστική Διεθνής αναγνώρισε ένα ανύπαρκτο έθνος, το «μακεδονικό» για να εξυπηρετήσει τα δικά της γεωπολιτικά συμφέροντα και ισορροπίες στην περιοχή του Αιγαίου-Μεσόγειος. Στην συνέχεια ο Κροάτης Στρατάρχης Γιόσιπ Μπρος γνωστός ως Τίτο, ίδρυσε το 1946 την Ομοσπονδία των Λαϊκών Δημοκρατιών της Γιουγκοσλαβίας. Τα ομόσπονδα αυτά κράτη ήταν: Η Σερβία, το Μαυροβούνιο, η Σλοβενία, η Κροατία, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη και μετονόμασε την νότια Γιουγκοσλαβία από VARDARSKA BANOVINA (επαρχία του ποταμού Βαρδάρη) σε Σοσιαλιστική Δημοκρατία της «Μακεδονίας» με πρωτεύουσα τα Σκόπια. Κωδικοποίησε την σλαβική τους διάλεκτο -παρόμοια της Βουλγαρικής, και την ονόμασε «Μακεδονική γλώσσα». Η κυβέρνηση των ΗΠΑ αντέδρασε αμέσως με τον Υπουργό των Εξωτερικών της, Έντουαρντ Στινίους που δήλωσε ότι η όποια αναφορά σε «Μακεδονικό έθνος», «Μακεδονική πατρική γη» και «Μακεδονική συνείδηση» είναι «αδικαιολόγητη δημαγωγία που δεν αντιπροσωπεύει καμιά εθνική ή πολιτική πραγματικότητα» και ότι μπορεί να την δει κανείς μόνο σαν μία «πιθανή μάσκα που πίσω της κρύβει επιθετικές προθέσεις ενάντια στην Ελλάδα». Άλλαξε λοιπόν σκόπιμα το όνομα της περιοχής των Σκοπίων από Βαρντάρσκα σε «Μακεδονία» γιατί είχε βλέψεις στην ελληνική Μακεδονία και αυτό φαίνεται από την θρασυτάτη δήλωση του έμπιστου στρατηγού του, Βουκμάνοβιτς τον Νοέμβριο του 1944: «Είτε το θέλουν οι Έλληνες, είτε όχι, η Μακεδονία θα γίνει αυτόνομο σλαβομακεδονικό κράτος και θα υπαχθεί στο ομόσπονδο Γιουγκοσλαβικό κράτος. Εάν οι Έλληνες δεν το θελήσουν ειρηνικά, θα το πετύχουμε δια των όπλων».

Δυστυχώς δεν υπήρξε καμία αντίδραση από την τότε ελληνική Κυβέρνηση (ίσως και λόγω του καταραμένου εμφυλίου πολέμου), αφήθηκε ελεύθερα το έμβρυο να γεννηθεί, και το παιδί αυτό από το 1991 διεκδικεί το όνομα, τα εδάφη, την ιστορία, και τον πολιτισμό της ελληνικής Μακεδονίας.

Το 1989 μετά την διάλυση της ΕΣΣΔ, ακολούθησε και η διάλυση της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας, με την απόσπαση και την ανεξαρτητοποίηση των Δημοκρατιών της. Μεταξύ αυτών ήταν και η Δημοκρατία της «Μακεδονίας». Στις 8 Σεπτεμβρίου 1991 με Δημοψήφισμα, ψηφίστηκε το νέο Σύνταγμα της χώρας τους, και στις 17 Νοεμβρίου 1991 ανακηρύχθηκε ανεξάρτητο κράτος με το όνομα Δημοκρατία της «Μακεδονίας». Στην δε σημαία τους τοποθέτησαν κίτρινο άστρο με 16 ακτίνες, δηλαδή τον ήλιο της Βεργίνας, σύμβολο της ελληνικής μακεδονικής δυναστείας, για να αφαιρεθεί το 1995.

Φυσικό επακόλουθο ήταν ο ελληνικός λαός και ειδικότερα οι Έλληνες Μακεδόνες, να αντιδράσουν δυναμικά. Στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών το 1992 και με πρόεδρο τον Μακεδόνα Κωνσταντίνο Καραμανλή αποφασίστηκε ότι η Ελλάδα δεν αναγνωρίζει κράτος με το όνομα Μακεδονία ούτε με τα παράγωγά του.

Στην συνέχεια το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ

με ψήφισμά του καθόρισε την προσωρινή ονομασία του ως FYROM (Former Yugoslavia Republic of Macedonia).

Στην Σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι τον Απρίλιο το 2008, ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής και η Υπουργός των Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη, διαφώνησαν με την είσοδο των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, εφόσον δεν υπάρχει συμφωνία με την Ελλάδα αναφορικά με το όνομά τους. Κατέθεσαν πλήρη φάκελο με δεκάδες κρατικά τεκμήρια των Σκοπίων, που αποκάλυπταν ότι το όνομα Μακεδονία αποτελεί το όχημα του αλυτρωτισμού που διεκδικεί την ελληνική Μακεδονία έως τα Τέμπη, που έρχεται σε αντίθεση με τις καταστατικές αρχές του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε. αλλά και του ΟΗΕ, και ως εκ τούτου η Σύνοδος κορυφής του ΝΑΤΟ ομόφωνα αποφάσισε ότι η ένταξή τους αποκλείεται εφόσον δεν υπάρχει συμφωνία με την Ελλάδα.

Παρά τις καλές προθέσεις των ελληνικών Κυβερνήσεων μέχρι σήμερα για την επίλυση των διαφορών μας, προς όφελος της ειρήνης και της ευημερίας των δύο λαών μέσω των καλών σχέσεων, η πλευρά των Σκοπίων από της ιδρύσεώς του ως κράτος έχει προβεί σε ασύστολη προπαγάνδα, όπως, ότι, αυτοί είναι οι Μακεδόνες στην περιοχή, δημιουργούν ανύπαρκτη μακεδονική γλώσσα, έφθασαν στο σημείο του γελοίου να παρουσιάζουν τον Αλέξανδρο και τον Αριστοτέλη ως Σλάβους. Ξεχνούν ότι, τόσο ο Αριστοτέλης όσο και ο Αλέξανδροςμίλαγαν την ελληνική γλώσσα και είχαν ελληνική παιδεία.

Ξεχνούν ότι, ο τάφος του Φιλίππου, το παλάτι του, ο τύμβος της Αμφίπολης... και άλλα αρχαία μνημεία που αναφέρονται στο βασίλειο της Μακεδονίας βρίσκονται στον ελλαδικό μακεδονικό χώρο.

Ξεχνούν ότι οι πρόγονοί τους οι Σλάβοι, εισέβαλαν στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, νότια του ποταμού Δούναβη, στα σημερινά Βαλκάνια, τον 6ο μ.Χ. αιώνα. Διδάχθηκαν το κυριλλικό αλφάβητο από τους Θεσσαλονικείς ιερομόναχους Κύριλλο και Μεθόδιο, που στάλθηκαν από τον Πατριάρχη της Κωνσταντινούπολης τον Φώτιο τον Σοφό τον 9ο αιώνα μ.Χ. Εκχριστιανήθηκαν και πολλοί από αυτούς αφομοιώθηκαν από τον ελληνικό πληθυσμό. Στα χίλια και πλέον χρόνια έζησαν στα εδάφη αυτά και ουδέποτε ονομάστηκαν Μακεδόνες, πως θα μπορούσαν άλλωστε αφού κατέβηκαν από τα βόρεια μέρη της Ουκρανίας.

Τι μαρτυρία αναζητούμε περί του αντιθέτου, όταν έχουμε την επίσημη παραδοχή του πρώτου προέδρου των Σκοπίων, Κύριλλου Γκλιγκόροφ, που είπε στις 3 Ιουνίου 1993: «Δεν έχουμε καμία συγγένεια με τον Μέ-

γα Αλέξανδρο. Ήρθαμε στην περιοχή τον 6ο αιώνα μ.Χ. Είμαστε Σλάβοι».

Αν πάλι πιστεύουν ότι κατάγονται από την αρχαία Πελαγονία που ο Βασιλιάς Φίλιππος τους κατέκτησε εντάσσοντας την περιοχή στο βασίλειό του, τότε θα πρέπει να δεχθούν ότι ανήκουν στα αρχαία Δωρικά ελληνικά φύλα, είναι Έλληνες, και ως εκ τούτου ας ενσωματωθούν στην ελληνική Μακεδονία. Αν πάλι πιστεύουν ότι επειδή ο Φίλιππος τους κατέκτησε είναι Μακεδόνες, με το σκεπτικό αυτό και ο Μέγας Αλέξανδρος κατέκτησε την Αίγυπτο, την Περσία, το Αφγανιστάν κλπ. αλλά δεν ήταν, ούτε έγιναν Μακεδόνες και ούτε διεκδικούν εδάφη από την ελληνική Μακεδονία, λόγω της κατάκτησής τους από τον Μέγα Αλέξανδρο.

Όσο και να προσπαθούν να πλαστογραφούν την ιστορία, το μόνο που επιτυγχάνουν είναι να διαψεύδονται από τα ιστορικά αρχεία, από τους ιστορικούς, και από τις αξίνες των αρχαιολόγων που με τα περίφημα ευρήματά τους στην ελληνική γραφή αποστομώνουν τους πλαστογράφους της ιστορίας.

Πριν ένα και πλέον αιώνα κατά την διάρκεια της απελευθέρωσης της Μακεδονίας από τον οθωμανικό ζυγό και από τους Σλάβους που διεκδικούσαν την Μακεδονία μας, πολλοί ιερείς κρεμάστηκαν, Έλληνες από όλα τα μέρη της ελεύθερης Ελλάδας, συμπεριλαμβανομένων και των Μακεδόνων Ελλήνων σφαγιάστηκαν, για την απελευθέρωση και την ενσωμάτωσή της στο ελληνικό κράτος.

Έρχεται στο νου η πατριωτική παρότρυνση του Ίωνα Δραγούμη: «Να τρέξουμε να σώσουμε την Μακεδονία μας, εάν η Μακεδονία σωθεί, εμείς θα σωθούμε». Αυτό θα πρέπει να κάνουμε και εμείς οι νεώτεροι Έλληνες, να τρέξουμε να σώσουμε την Μακεδονία μας, γιατί δεν νοείται Ελλάδα χωρίς την Μακεδονία, και αν απαιτηθεί σύσσωμα να τρέξουμε σε οργανωμένα συλλαλητήρια για να εκφράσουμε την σιδερένια θέλησή μας για την Μακεδονία μας για την ιστορία, το όνομά της, και τον πολιτισμό της, που δεν παραχωρούνται για οποιονδήποτε λόγο.

Εν κατακλείδι, η μακεδονική ταυτότητα, (πολιτικός και ιστορία) είναι μόνο ελληνική.

**Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**

Αντάμωμα απογόνων Αναστασίου και Σοφίας Σεϊταρίδη

Την Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 2017 στο πατρικό σπίτι του Αναστασίου και Σοφίας Σεϊταρίδη στην Ν. Τραπεζούντα Πιερίας, πραγματοποιήθηκε αντάμωμα μνήμης και χαράς των απογόνων τους. Παραβρέθηκαν τα εν ζωή παιδιά τους Δημήτριος Σεϊταρίδης, Αντιγόνη Μείμαριδου και Σόνια Σεϊταρίδου (σύζυγος Παναγιώτη Σεϊταρίδη) με τις οικογένειές τους καθώς και τα παιδιά και εγγόνια των εκλιπόντων : Σεϊταρίδη Κων/νου, Πετρίδου Χρυσούλας και Εφραιμίδου Μαρίας. Όταν ήρθαν και οι τελευταίοι καλεσμένοι, μεταβήκαμε στα μνήματα του χωριού, για την τέλεση τρισάγιου εις μνήμην Αναστασίου και Σοφίας Σεϊταρίδη. Στη συνέχεια μεταξύ φαγητού και ποτού έγινε αναφορά στις συνήθειες που είχαν τόσο οι παππούδες μας, όσο και τα τέκνα αυτών, αναπολώντας έτσι τα περασμένα χρόνια, σχολιάζοντας τον χαρακτήρα του καθενός, είτε για την αυστηρότητα, είτε για το χιούμορ που διέθεταν. Επακολούθησε χορός μέχρι αργά το απόγευμα! Αξίζει όμως να κάνουμε μία ξεχωριστή αναφορά στα πρόσωπα που παραβρέθηκαν:

Ο Δημήτριος Σεϊταρίδης με την σύζυγό του Αλεξάνδρα, την κόρη τους Σοφία με τον σύζυγό της Δημήτριο Αναγνωστούδη και τα παιδιά τους Τάσος και Βασιλεία. Η Αντιγόνη Μείμαριδου με την κόρη της Σωτηρία και τον αρραβωνιαστικό της Άρη. Η Σόνια, σύζυγος του Παναγιώτη Σεϊταρίδη, με τις κόρες της Εύα και Μαριάννα, τους γαμπρούς της Ιωάννη Μαυρομάτη και Γεώργιο Κριαρά και το δισέγγονό της Φίλιππο. Τα παιδιά της Μαρίας Εφραιμίδου: η Ελένη (Έλλη) Κωτίδου με τον σύζυγό της Κων/νο, η Σταυρούλα Τσαμπουλή με τον σύζυγό της Χρήστο, ο Κων/νος με την σύζυγό του Μαίρη και η Φρόσω Εφραιμίδου (Κυριζοπούλου). Τα παιδιά της Χρυσούλας Πετρίδου: η Δέσποινα, ο Κων/νος με την σύζυγό του Βασιλική Ντέλλα και τον γιο τους Νίκο, η Θεοδώρα με τον σύζυγό της Παναγιώτη Σαρριγιανίδη και τα παιδιά τους Δέσποινα και Χρυσούλα. Η κόρη του Κων/νου Σεϊταρίδη Κατερίνα (Καίτη) με τον σύζυγό της Κων/νο Αντωνίου και τα παιδιά τους Σοφία, Αναστασία και Αποστόλη. Ήταν μια υπέροχη εμπειρία και δώσαμε την υπόσχεση να συναντηθούμε την επόμενη χρονιά όσο το δυνατόν περισσότεροι.

Επιμέλεια: Σεϊταρίδου Αικατερίνη

Τα χαμένα Αρχαία Ελληνικά χειρόγραφα Σώζονται και που βρίσκονται ;

του Σάββα Παπαδόπουλου

Οι Αρχαίοι Έλληνες ήταν αρκετά έξυπνοι να φυλάξουν πάνω από ένα αντίγραφο από τα έργα των φιλοσόφων, των ποιητών, των ιστορικών, και άλλων συγγραφέων. Με μεγάλη προσοχή και σπουδή αντέγραψαν τα βιβλία και τα διατηρούσαν για να αποφύγουν την εξαφάνιση σε περίπτωση πυρκαγιάς ή άλλης καταστροφής. Υπήρχε το επάγγελμα του αντιγραφέα, του ταχυγράφου και του καλλιγράφου. Από την εποχή του Αλέξανδρου και μετά ιδρύθηκαν ολόκληρες επιχειρήσεις «εκδοτικοί οίκοι» που αναπαρήγαν μαζικά τα έργα. Υπήρχε ένας που διάβαζε και υπαγόρευε και 7 – 15 ταχυγράφοι. Έτσι μπορούσαν να βγάλουν 15 χειρόγραφα ταυτόχρονα. Ένας άλλος λόγος που υπήρχαν πολλά αντίγραφα είναι ότι υπήρχε συναγωνισμός ακόμα και ανταγωνισμός ανάμεσα σε φιλόμους βασιλιάδες όπως της Αλεξάνδρειας και της Περγάμου. Όταν λέω φιλόμους βασιλιάδες εννοώ του φίλους της Γνώσεως, τους θεράποντες

των μουσών. Το πλήθος των βιβλιοθηκών στην Αλεξάνδρεια, την Πέργαμο, την Αντιόχεια, την Αθήνα, τη Σάμο, τη Ρώμη, την Κωνσταντινούπολη, και σε όλες σχεδόν τις πόλεις, απαιτούσε την ύπαρξη πολλών χειρόγραφων αντιγράφων. Αργότερα οι Άραβες έφτιαξαν τεράστιες βιβλιοθήκες στην Βαγδάτη, το Ισπαχάν, την Αλεξάνδρεια, την Αντιόχεια, τις πόλεις της Βορείου Αφρικής και της Νότιας Ισπανίας. Εκεί υπήρχε μεγάλος ζήλος για απόκτηση αρχαίων ελληνικών χειρογράφων. Αναφέρεται ότι οι Άραβες νοίκιαζαν από την Κωνσταντινούπολη βιβλία αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων και αργότερα τα αντέγραφαν και τα επέστρεφαν. Όταν ο Ανθέλληνας Ιουστινιανός έκλεισε με διάταγμα τις φιλοσοφικές σχολές των Αθηνών και εξόρισε τους φιλοσόφους οι τελευταίοι μετέφεραν πλήθος χειρογράφων στην Περσία που τους φιλοξένησε. Τα χειρόγραφα αυτά με αλλεπάλληλες αντιγραφές έφτασαν στην Ισπανία και από κει πέρασαν στην Ευρώπη που την εποχή εκείνη κολυμπούσε στο πηχτό σκοτάδι της άγνοιας και του θρησκευτικού φανατισμού. Παρ' όλες τις φοβερές καταστροφές των βιβλιοθη-

κών της Αλεξάνδρειας από Ρωμαίους Χριστιανούς και Μουσουλμάνους από την εποχή του Καίσαρα, μέχρι το 640 μ.χ. που οι Άραβες κατέλαβαν την πόλη της Αλεξάνδρειας και έκαψαν τα ευρεθέντα, αντίγραφα των αρχαιοελληνικών συγγραμμάτων. Αλλά και τότε με προτροπή του Άραβα Φιλόμουςου Στρατηγού Αμρ-Ιμπν-Αλ-Ας σώθηκαν τα έργα του Αριστοτέλη που τα μεταμίεισαν με εξώφυλλα του Κορανίου και τα γλύτωσαν.

Που βρίσκονται;

Μια αρχική απάντηση είναι ότι βρίσκονται στις βιβλιοθήκες των ανακτόρων, των πανεπιστημίων, και των μοναστηριών, της Ευρώπης και ιδιαίτερα της Αυστρίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Αγγλίας, της Ισπανίας και του Βατικανού. Εκατό χρόνια μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως οι βασιλιάδες της Ευρώπης ζήτησαν από τους πρεσβευτές τους στην πόλη να μαζέψουν και να τους στείλουν έργα τέχνης και χειρόγραφα. Ο πρέσβης της Αυστρίας έστειλε στην Ευρώπη πλοία ολόκληρα φορτωμένα με αρχαιότητες και βιβλία. Τι έγιναν τα χιλιάδες αυτά

ελληνικά χειρόγραφα; Απλά τα φύλαξαν ως κόρη οφθαλμού, τα αντέγραφαν και τα δώρισαν, στα πανεπιστήμια και τα μοναστήρια όπου και βρίσκονται μέχρι σήμερα. Ο Γάλλος μαρκήσιος Ντε-Λουαντέλ επισκέπτεται το 1764 την Αθήνα και αρπάζει ότι βρίσκει μπροστά του. Φορτώνει πλοία ολόκληρα, γλυπτά κειμήλια και βιβλία για να στολίσει την αυλή του Λουδοβίκου 14.

Τι απέγιναν τα κλοπιμαία του Λουαντέλ; Χάθηκαν και αυτά; Κάηκαν; Όχι φυσικά. Βρίσκονται καταχωνιασμένα στα ανάκτορα και τα μοναστήρια της Ευρώπης. Μπορεί οι Ευρωπαίοι να ήταν κλέφτες, ληστές, σταυροφόροι, αποικιοκράτες, κογκισταδόρες, αλλά δεν ήταν χαζοί να πετάνε τους αμύθητους θησαυρούς που με τόσο κόπο και κινδύνους άρπαξαν από τον Ελληνισμό.

Ο Βενετός πρόξενος Μάφιο Φέρρο αναφέρει ότι το 1741 Γάλλοι αρχαιοκάπηλοι, φόρτωσαν πλοία ολόκληρα χειρόγραφα που μάζεψαν από το Άγιο όρος ξεσκονίζοντας τις βιβλιοθήκες των 20 μοναστηριών και τα μετέφεραν στη Ευρώπη. Από αυτά τα κλεμμένα συγγράμματα γεννήθηκε ο σύγχρονος Δυτικός πολιτισμός.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ ΠΙΕΡΙΑΣ

*Μια σύντομη
ιστορική αναδρομή
και απαντήσεις
σε εύλογα ερωτήματα*

**Του Δημοσθένη Σπυριδωνα Σειταρίδη
του Βασιλείου, Δικηγόρου**

Όπως είναι γνωστό, ξεκίνησε ήδη η διαδικασία Κτηματογράφησης στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας. Ως Κτηματολόγιο εννοούμε τη γενική, ενιαία, συστηματική και διαρκώς ενημερωμένη καταγραφή της κτηματικής περιουσίας σε μια χώρα. Η πρώτη προσπάθεια εισαγωγής του θεσμού έγινε επί Βαυαροκρατίας το 1836 με βασιλικό διάταγμα του Όθωνα και ύστερα από σχετική εισήγηση των Βαυαρών Συμβούλων. Συγκεκριμένα ο πρώτος σχετικός ορισμός στην Ελλάδα, βρίσκεται στην πρώτη νομοθετική "Περί Κτηματολογίων" ρύθμιση, το ομώνυμο Διάταγμα που δημοσιεύτηκε στην "Εφημερίδα της Κυβερνήσεως" αρ. 70 της 2.12.1836. Με πρόταση του "Γραμματέως Δικαιοσύνης", ο Όθωνας, θέλοντας να δώσει στους "ιδιοκτήμονες υπηκόους του" μεγαλύτερη ευχέρεια για ενυπόθηκο δανεισμό και να καταστήσει ασφαλέστερη τη διάγνωση της ακίνητης περιουσίας τους, αποφάσισε και διέταξε τη σε δημόσια βιβλία, (τα Κτηματολόγια), εγγραφή, όλων των ακινήτων κτημάτων "ιδιωτών, δήμων, φιλανθρωπικών καταστημάτων, εκκλησιών, μοναστηρίων και σωματείων, εξαιρουμένων όλων των εθνικών και αυτών των υπό μίσθωσιν όντων". Η προσπάθεια αυτή απέτυχε παταγωδώς καθώς προσέκρουσε στα οικονομικά συμφέροντα των κοτζαμπάσηδων. Από το 1836 μέχρι το 1995 εκδόθηκαν χωρίς αποτέλεσμα πάνω από 3.800 νόμοι, υπουργικές αποφάσεις και βασιλικά διατάγματα που σχετίζονταν με τις προσπάθειες της πολιτείας για την ίδρυση Εθνικού Κτηματολογίου, χωρίς όμως κανένα απολύτως ουσιαστικό αντίκρισμα.

Η Ελλάδα, άλλωστε, παραμένει η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που δεν διαθέτει ολοκληρωμένο Κτηματολόγιο αν και τα χρήματα για αυτό είχαν καταβληθεί ήδη από το Β' ΚΠΣ. Το πρόγραμμα ξεκίνησε πιλοτικά το 1995 και μέχρι το 1999 υλοποιήθηκαν τα πρώτα προγράμματα κτηματογράφησης σε 340 περιοχές σε όλη τη χώρα και έχουν καταγραφεί 6.700.000 δικαιώματα.

Σε αυτές τις περιοχές λειτουργούν 96 Κτηματολογικά Γραφεία. Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε με αργούς ρυθμούς έως το 2001. Με στοιχεία που παρουσιάστηκαν στη Βουλή το κόστος του έργου ξεκίνησε το 1995 στα 250.000.000.000 δραχμές για να καταλήξει το Μάιο του 2001 στο 1.000.000.000.000 δραχμές, μετά από σειρά ανακοστολογήσεων.

Το 2002 ήρθε πρόστιμο από τον τότε Επίτροπο Μισέλ Μπαρνιέ: 20 δισεκατομμύρια δραχμές λόγω υπερβάσεων κόστους από τα χρήματα που έλαβε στο Β' ΚΠΣ, με τον Επίτροπο να δηλώνει ότι με διπλάσια λεφτά εξετελέσθη το 1/3 του έργου... Από την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για εκείνη την περίοδο, που δόθηκε στη δημοσιότητα το 2003, προέκυψε ότι χάθηκαν 24,2 δισ. δρχ, που κάλυψε η τότε κυβέρνηση, χωρίς ποτέ να μάθουμε πού πήγαν εκείνα τα χρήματα. Αρχικά είχαμε υποχρεωθεί να επιστρέψουμε μόνο τα 57,9 εκ. ευρώ, με την προϋπόθεση να ολοκληρωθεί η κτηματογράφηση τουλάχιστον 8.446 τ. χλμ ως το τέλος του Δεκεμβρίου 2003. Μάλιστα μέσα σε αυτό το καθεστώς αδιαφάνειας, υπήρξαν και σουρεαλιστικά συμβάντα, όπως αυτό που σημειώθηκε το Δεκέμβριο του 2003 οπότε άλλαξε η νομοθεσία για το δάσος και τη δασοκάλυψη και έπρεπε και το Κτηματολόγιο να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα.

Το 2005 ανακοινώθηκε ότι το Εθνικό Κτηματολόγιο ξεκινούσε από την αρχή. Μετά από πολύμηνες συζητήσεις με την Ε.Ε., έγινε αποδεκτή η επαναχρηματοδότησή του. Το πρόγραμμα επανήλθε το 2007 όταν ανακοινώθηκε η κτηματογράφηση 107 περιοχών: 69 δήμων και κοινοτήτων στην Αττική, 15 στη Θεσσαλονίκη και 23 περιοχών στην υπόλοιπη χώρα. Εντάχθηκε στο Γ' ΚΠΣ και, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία έλαβε 79,67 εκατ. ευρώ περίπου (με ποσοστά συγχρηματοδότησης 50% από την Ε.Ε. και 50% από το Ελληνικό κράτος). Παράλληλα, «χρηματοδοτήθηκε» από τους πολίτες, με το «κτηματούχημο».

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι καθυστερήσεις στο Κτηματολόγιο έφτασαν να απασχολήσουν και την Γερμανίδα Καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ. «Το Κτηματολόγιο δεν βρίσκεται στην κατάσταση που θα έπρεπε», δήλωσε τον Σεπτέμβριο του 2011 σε συνέντευξη της στην κρατική τηλεόραση.

Σήμερα όμως το Κτηματολόγιο ήρθε και στο χωριό μας. Ας δούμε μερικές απαντήσεις σε εύλογες απορίες

1) Ποιά είναι η διαδικασία ένταξης στο ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ;

Μετά την κήρυξη μιας περιοχής υπό κτηματογράφηση από τον Ο.Κ.Χ.Ε, οι πολίτες που έχουν εγγραφτέα δικαιώματα σε ακίνητα της υπό κτηματογράφησης περιοχής, υποβάλλουν στο αρμόδιο κτηματολογικό γραφείο, μέσα σε 3 μήνες για αυτούς που ζούν μόνιμα στην Ελλάδα και μέσα σε 6 μήνες για τους ομογενείς του εξωτερικού, Δήλωση καταχώρησης εγγραφτέου δικαιώματος. Στη συνέχεια ο ανάδοχος της μελέτης κτηματογράφησης προχωράει στην διασταύρωση-επεξεργασία των δηλώσεων. Μετά την ολοκλήρωση της επεξεργασίας των δηλώσεων και των λοιπών στοιχείων, συντάσσονται προσωρινά κτηματολογικοί πίνακες και διαγράμματα. Ακολουθεί ανάρτηση των στοιχείων κτηματογράφησης μετά από ανακοίνωση του Ο.Κ.Χ.Ε και δημοσίευση της ανακοίνωσης ανάρτησης σε δύο εφημερίδες του νομού ή της περιφέρειας. Στη συνέχεια οι δικαιούχοι έχουν δικαίωμα υποβολής αιτήσεων διόρθωσης πρόδηλων σφαλμάτων ή ενστάσεων κατά περίπτωση. Μετά την εξέταση διόρθωσης πρόδηλων σφαλμάτων και των ενστάσεων και την έκδοση των σχετικών αποφάσεων, αναμορφώνονται οι κτηματολογικοί πίνακες και τα διαγράμματα. Με απόφαση του Ο.Κ.Χ.Ε κηρύσσεται περαιωμένη η κτηματογράφηση και ορίζεται η έναρξη ισχύος του κτηματολογίου στην κτηματογραφημένη περιοχή. Τα κατά τόπους αρμόδια υποθηκοφυλακεία αρχίζουν να λειτουργούν μεταβατικά ως κτηματολογικά γραφεία.

Είναι εύκολη η δήλωση της ιδιοκτησίας στο Εθνικό

2) Κτηματολόγιο;

Η διαδικασία υποβολής αρχικής δήλωσης της ιδιοκτησίας στο Εθνικό Κτηματολόγιο, είναι σχετικά απλή. Μόλις κηρυχθεί μια περιοχή υπό κτηματογράφηση θα πρέπει μέσα σε 3 μήνες για τους πολίτες που ζουν μόνιμα στην Ελλάδα και σε 6 μήνες για τους κατοίκους του εξωτερικού να υποβληθεί στο κατά τόπους κτηματολογικό γραφείο Δήλωση για το εγγραφτέο δικαίωμα επί του ακινήτου, στην οποία δηλώνεται η ιδιοκτησία [θέση, είδος (γεωτεμάχιο, οριζόντια-κάθετη ιδιοκτησία)], επισυνάπτοντας τους αντίστοιχους τίτλους κτήσης της ιδιοκτησίας. Με την υποβολή της δήλωσης αυτής καταβάλλεται το σταθερό πάγιο τέλος των 35 ευρώ ανά εγγραφτέο δικαίωμα. Την φόρμα του εντύπου της Δήλωσης καθώς και τις οδηγίες συμπλήρωσής της, τα παραλαμβάνει από τα κατά τόπους Κτηματολογικά γραφεία. Μπορώ να την κάνω μόνος μου; Το έντυπο της δήλωσης παραλαμβάνεται από τα κατά τόπους Κτηματολογικά γραφεία και μπορεί να γίνει είτε από το ίδιο το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει την κυριότητα του ακινήτου, είτε από πληρεξούσιο νόμιμο αντιπρόσωπο (που έχει διορίσει ο δικαιούχος), είτε από νόμιμο εκπρόσωπο φυσικού προσώπου που δεν έχει την ικανότητα αυτοπρόσωπης εμφάνισης (όπως πχ γονείς για τα ανήλικα παιδιά τους κλπ). Μαζί με το έντυπο της Δήλωσης παραλαμβάνονται και οδηγίες για τη συμπλήρωσή της.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

1. Δήλωση του Ν. 2308/95.
2. Απλό φωτοαντίγραφο των τίτλων που τεκμηριώνουν τα δικαιώματα κτήσης (Συμβόλαια).
3. Αποδεικτικό κατάθεσης παγίου τέλους κτηματογράφησης
4. Απλό φωτοαντίγραφο δελτίου ταυτότητας ή απλό φωτοαντίγραφο διαβατηρίου
5. Απλό φωτοαντίγραφο του πιστοποιητικού μεταγραφής του οικείου υποθηκοφυλακείου.

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

(Για πληρέστερη και ορθότερη καταχώρηση της δήλωσης)

6. Αντίγραφο Εκκαθαριστικού εφορίας ή Λογαριασμού ΔΕΗ ή οποιοδήποτε έγγραφο στο οποίο προκύπτει το Α.Φ.Μ. του ιδιοκτήτη του ακινήτου.
7. Τοπογραφικόδιάγραμμα
8. Απλό φωτοαντίγραφο της σύστασης Διηρημένης ιδιοκτησίας (οριζόντιων ή καθέτων ιδιοκτησιών)

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΓΙΑ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ:

9. Σε περίπτωση που το δικαίωμα (πχ. Κυριότητα) επί ενός ακινήτου έχει περιέλθει στο δηλούντα με διαφορετικούς τίτλους απαιτείται η κατάθεση όλων των τίτλων καθώς και η συμπλήρωση των σχετικών πεδίων στην ενότητα «Στοιχεία Δικαιώματος».
10. Σε περίπτωση που το δικαίωμα έχει αποκτηθεί με κληρονομιά δηλώνεται ακόμη και αν δεν έχει γίνει αποδοχή κληρονομιάς. Σε αυτή την περίπτωση τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται υποχρεωτικά είναι:
 - Ο τίτλος του κληρονομούμενου (εφόσον υπάρχει)
 - Ληξιαρχική πράξη θανάτου.
 - Πιστοποιητικό εγγυτέρων συγγενών
 - Πιστοποιητικό περί μη δημοσιεύσεως διαθήκης
 - Πιστοποιητικό περί μη αποποιήσεως κληρονομιάς.
11. Σε περίπτωση που η έκτακτη χρησιμότητα αποτελεί την αιτία κτήσεως του δικαιώματος θα πρέπει να υποβληθούν έγγραφα που να αποδεικνύουν την χρησιμότητα (πχ. Λογαριασμοί ΔΕΗ, ΟΤΕ, μισθωτήρια κλπ). Από τα έγγραφα θα πρέπει να αποδεικνύονται 20 έτη νομής και κατοχής του ακινήτου.

Ποιά είναι το κόστος κατάθεσης της αίτησης;

3) Το τέλος κατάθεσης της δήλωσης εγγραφτέου δικαιώματος είναι 35 ευρώ ανά δικαίωμα επί του ακινήτου.

Για τους βοηθητικούς χώρους (αποθήκες γκαράζ) θα καταβάλλεται το τέλος των 20 ευρώ. Το τέλος αυτό θα καταβάλλεται μόνο αν οι χώροι αυτοί είναι αυτοτελείς ιδιοκτησίες, δηλαδή έχουν ποσοστό συγκυριότητας στο οικοπέδο και δεν είναι παρακολουθήματα διαμερίσματος.

Ειδικά για τις αγροτικές περιοχές, τα φυσικά πρόσωπα που έχουν εγγραπτό δικαίωμα σε περισσότερα του ενός ακινήτου, θα καταβάλλουν πάγια τέλη για δύο μόνο εγγραπτά δικαιώματα, ανεξαρτήτως του συνολικού αριθμού αυτών.

Αυτό ισχύει μόνο για τους δικαιούχους δικαιωμάτων κυριότητας και δουλείας. Τι γίνεται σε περίπτωση οριζόντιας ιδιοκτησίας; Με τον όρο σύσταση οριζόντιας ιδιοκτησίας εννοούμε την δημιουργία επί ενός ακινήτου αυτοτελούς ανεξάρτητης οριζόντιας ιδιοκτησίας στην οποία κατανέμονται τα χιλιοστά επί του οικοπέδου (ποσοστό συνιδιοκτησίας). Στην περίπτωση αυτή συμπληρώνεται στη δήλωση του εγγραπτού δικαιώματος τα στοιχεία που αφορούν την οριζόντια ιδιοκτησία, και καταβάλλεται το τέλος κατάθεσης δήλωσης των 35 ευρώ. Η δήλωση συμπληρώνεται με την βοήθεια οδηγού συμπλήρωσης που παραλαμβάνει επίσης από τα κτηματολογικά γραφεία

Τι γίνεται με τα γεωτεμάχια «αγνώστου ιδιοκτήτη»;

4) Όταν καταστεί οριστική η πρώτη εγγραφή τα ακίνητα αυτά περιέχονται κατά κυριότητα στο Δημόσιο

Τι γίνεται αν θέλω να πουλήσω τώρα κατά τη διάρκεια υποβολής δήλωσης του ακινήτου;

5) Η αγοραπωλησία μπορεί να γίνει κανονικά. Εάν γίνει κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου των 3 μηνών που γίνονται οι δηλώσεις μέχρι τη λήξη της χρονικής αυτής περιόδου μπορεί να γίνει η δήλωση από το νέο ιδιοκτήτη. Αν έχει λήξει η προθεσμία των δηλώσεων και δεν έχουν ολοκληρωθεί οι αρχικές εγγραφές, υπάρχει προθεσμία ενός μήνα από τη μεταβίβαση όπου θα πρέπει να δηλωθεί η πράξη.

Τι γίνεται σε περίπτωση κάθετης συνιδιοκτησίας;

6) Με τον όρο σύσταση κάθετης συνιδιοκτησίας εννοούμε ότι η κάθετη ιδιοκτησία (κτίσμα σε κάθετη ανάπτυξη), έχει διαιρεθεί οριζοντίως (σε περισσότερα διαμερίσματα) που αποτελούν αυτοτελείς οριζόντιες ιδιοκτησίες. Στην περίπτωση αυτή ο νόμιμος δικαιούχος του διαμερίσματος υποβάλλει την δήλωση εγγραφέντου δικαιώματός του συμπληρώνοντας τα αντίστοιχα πεδία της δήλωσης που αφορά τη «σύνθετη κάθετη ιδιοκτησία» με την βοήθεια του οδηγού συμπλήρωσης της Δήλωσης και πληρώνοντας επίσης το τέλος των 35 ευρώ ανά έκαστη δήλωση εγγραπθέντου δικαιώματος. Σε περίπτωση που πρόσφατα η ιδιοκτησία μου εντάχθηκε με πράξη εφαρ-

μογής, πως θα κάνω την δήλωση; Εάν στην περιοχή που έχει κυρωθεί πράξη ΠΕ λειτουργεί Κτηματολογικό Γραφείο, ο Προϊστάμενος του Κτηματολογικού γραφείου είναι υποχρεωμένος να καταχωρίσει την κυρωμένη Πράξη εφαρμογής στα κτηματολογικά βιβλία και συγκεκριμένα στα κτηματολογικά φύλλα και διαγράμματα των ακινήτων που αναφέρονται ή / και επηρεάζονται από την Πράξη Εφαρμογής. Η καταχώριση στο Κτηματολόγιο των κυρωμένων Πράξεων Εφαρμογών γίνεται με αίτηση της αρμόδιας για την έκδοση ή κύρωσή τους αντίστοιχα, αρχής, η οποία ενεργεί είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήματος προς αυτήν όποιου έχει έννομο συμφέρον (άρθρο 14 του Ν. 2664/98 όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του Ν. 3481/2006). Η διαδικασία καταχώρισης οποιασδήποτε εγγραπτέας πράξης στα κτηματολογικά βιβλία υπόκειται σε έλεγχο νομιμότητας. Συνεπώς, προκειμένου να καταχωριστεί η Πράξη Εφαρμογής στο αρμόδιο κτηματολογικό γραφείο και να πε-

ριληφθούν στην Περιγραφική και Χωρική Βάση Δεδομένων του λειτουργούντος Κτηματολογίου οι αντίστοιχες μεταβολές, θα πρέπει να εξετάζονται τα στοιχεία της πράξης εφαρμογής σε συνδυασμό με τα στοιχεία της Βάσης Δεδομένων του λειτουργούντος Κτηματολογίου. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι για κάθε ακίνητο στο κτηματολογικό διάγραμμα πρέπει να εντοπισθεί το αντίστοιχο ακίνητο της Πράξης Εφαρμογής, να ελεγχθεί αν ταυτίζονται τα δικαιώματα κυριότητας που έχουν καταγραφεί στο κτηματολόγιο και στην πράξη εφαρμογής και στη συνέχεια, εφόσον ταυτίζονται, να αποδοθεί η αντίστοιχη κυριότητα του νέου ακινήτου της Πράξης Εφαρμογής. Υπομονή και λίγη προσοχή χρειάζεται, το Εθνικό Κτηματολόγιο ήρθε στο χωριό μας για να μείνει.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ

Οι λόγοι πανσόφου Ιησού, όπως αγάπη, πίστη, προσευχή, νηστεία, Ωφελούν σάρκα-ψυχή, Χριστιανοί, μην τα θαρρείτε αστεία, Χάρη, όμως της νηστείας μόνο, στην κόλαση ποτέ δεν πας
Ο Ησαΐας ερμηνεύει, αν εντάλματα Κυρίου πράττεις, κι Θεό αγαπάς
Όταν τις πέντε σου αισθήσεις, τις έχει πνευματώσει νηστείας το λυχνάρι,
Όχι μάτι πονηρό, αυτί να κρυφακούει, μύτη όχι ψηλομύτα κι λάρυγγα ζηλιάρη
Η γλώσσα σου να μην βρωμολογεί, Δημοσίους ρασοφόρους όλους σε υποκρισία;
Η νηστεία μαραζώνει τότε. Κι απ' την κόλαση, ποιος θα σε σώσει, η αλαδωσία;
Όχι δούλε πιστέ ιδές (Ματθ. Κε 36) Την ημέρα εκείνη φοβερά του Κυρίου κρίση;
Ουδέν για τη Νηστεία λέγει, πείνασα ήμουν γυμνός κι ξένος φυλακή είχα αρρωστήσει
Δεν μ' έφερες ψωμί κι ρούχα δεν μου δώσες θάρρος παρηγοριά θε να σου πει
Ουαί τότε και κρίμα όποιος δεν τέλεσε αυτά, θα τρέμει σαν τα φύλλα απ' τη ντροπή.
Λοιπόν τι νηστεύεις άνευ έργων; Να μοιάζεις την άκαρπη τάχα ακακία;
Να σέρνεσαι στον εγωισμό κι φιλαυτία, στο φαρισαϊσμό στο μίσος στη κακία;
Πάλι κατά Ματθαίου, ρωτούν τον Ιησού οι φαρισαίοι, γιατί δικοί σου οι Μαθηταί ούτε νηστεύουν ούτε χέρια πλύνουν; Του προδρόμου γιατί; Μάθετε λέει υποκριταί,
Οι τροφές που περνούν απ' το λαρύγγι παν στο στομάχι ίσια και δεν πάνε στην καρδιά,
Εσείς άπιστοι ραβίνοι κόβετε τη ρίζα και κορμό κι έχετε καμάρι τα κλαδιά,
Τα βρώματα περνούν και φεύγουν. Αν μισείται τον εχθρό σας και Θεό σας μισείται.
Ουαί τέκνα Μαμωνά φαίνεσθαί απ' έξω καθαροί και χήρες, ορφανά αδικείτε,
Νηστεία με Χριστό αληθινή, ομοιάζει χαλινάρι αλόγου και την ψυχή ταπεινώνει.
Νοηματίζει τη θανάτη την κρίση και λογοκρισία, τα μέλη τα αμαρτωλά νεκρώνει
Διακόσια χρόνια εν Χριστώ μετά «Νηστεία ουκ έστι» και Θεία μετάληψη συχνά
Με τη διδαχή του Παύλου όμως ο πιστός ήξερε να συγχωρεί σάρκα του να κυβερνά.
Μετά θεσπίσθη από συνόδους Αγίων Πατέρων χρήζει νηστεία-εξομολόγη να μεταλάβης
Πρώτα εσύ όμως συγχώρα για να συγχωρηθείς, δάκρυ μεάνοιας, άφεση Θεού να λάβεις
Μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά Θεό βλέπουν, και νηστεία «εν τω κρυπτώ» μη φανείς
Απ' τη λαβίδα του παπαά ο Χριστός ακόμη, αν σου βρει λερωμένο θα γίνει αφανής
Τρεις λέξεις μόνο είτε ο ληστής στο γολγοθά Χριστό, Μνησθητή μου Κύριε εν τη Βασιλεία σου,
Και το ματωμένο στόμα Ιησού εν τω Σταυρώ του λέει: Από τώρα αθώε χείρω τη φιλία σου
Μα κι ο Χριστός ενήστεψε στο όρος Θαβώρ ο Θεάνθρωπος όμως δεν είχε πάθη να πλύνει
Ήτο αναμάρτητος ως άνθρωπος γύρευε εκ πατρός του κουράγιο στη θλίψη να δίνει
Κλείνω με Ησαΐα (Κεφ. νη' 4) Νηστεία ουκ έστιν αυτή... αν φτωχόν γυμνό δεν ντύνης
Τότε το φως θέλει λάμψει... αν σιτίξεις φτωχό φυλακισμένο κι ασθενή παρηγοριά να δίνης.
Αμήν

Πρωτοπρεσβύτερος Απόστολος Ζαχαρίας - συγγραφέας - ποιητής

ΙΣΙΟΛΕΞΟ

1	A																			A
2	A									A										
3	A																			
4	A																		A	
5	A																			A
6	A																			
7	A																			
8	A																			A
9	A																			
10	A																		A	
11	A																			A
12	A																			A
13	A																			A

- 1A Σκωπτικά η γυναίκα χωρίς βρακί
- 1B Άιτε εμπρός
- 2A Αυτός που δεν έχει βραχεί
- 2B Θαλάσσιο πτηνό
- 3A Αυτός που δεν έχει καθαρισθεί από αγριόχορτα
- 4A Αυτός που δεν θήλασε
- 4B Εισάγει υποθετική πρόταση
- 5A Νηστεύω την πρώτη εβδομάδα της Μ.Σαρακοστής
- 5B Πρόθεση που σημαίνει από
- 6A Αυτός που δεν έχει υποστεί κόπωση
- 7A Ο προερχόμενος από τον Άγιο Τάφο
- 8A Επί ενδυμάτων ο άφθαρτος
- 8B Δηλώνει άρνηση σε ερώτηση
- 9A Αυτός που δεν δέθηκε σε δέμα
- 10A Ο αιώνιος
- 10B Άνω - Κάτω
- 11A Έλλειψη φόβου Θεού
- 11B Χνουδωτό μαλλί της κατσίκας
- 12A Άγριο ελάφι
- 12B Εδώ
- 13A Μέσα σ' αυτό εδώ το μέρος
- 13B Το αλάτι

Η λύση του προηγούμενου

- 1A ΓΑΒΑΝΑ
- 1B ΓΑΛΕΑΣ
- 2A ΓΑΘΙΜΑΣ
- 2B ΓΛΕΠ
- 3A ΓΑΛΟΚΟΛΟΓΚΥΘΟ
- 4B ΓΑΡΚΟΝ
- 5A ΓΛΥΚΙΤΡΑ
- 5B ΓΛΙΟ
- 6A ΓΥΝΑΙΚΑΔΕΛΦΟ
- 7B ΓΡΙΝΤΣΙΑ
- 7A ΠΙΓΑ
- 8B ΓΙΑ
- 8A ΓΟΓΓΥΧΤΡΑ
- 9A ΓΟΥΡΖΟΥΛΑΣ
- 10A ΓΟΥΒΙΣΤΗ
- 10B ΓΥΙΟ
- 11A ΓΡΑΙΠΟΥΤΣΑ
- 12A ΓΑΡΑΜΨΟ
- 12B ΓΟΥΛΑ
- 13A ΓΛΥΚΟΜΗΛΟ
- 13B ΓΙΑ

Από το άρμητρον της Τραπιάς

Ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό αρχείο του συλλόγου μας.

Αρχείο : Εφραιμίδου Γενοβέφα

Θεμελίωση σπιτιού με προσωπική εργασία από τους κατοίκους του χωριού στην αρχή της δεκαετίας του 1950.

Στη χιονισμένη Νέα Τραπεζούντα το 1960 μπροστά στο καφενείο του Αναστασίου Χαραλαμπίδη. Από αριστερά: Όρθιοι: Αδαμίδης Γεώργιος, Ζανέτας Λεωνίδα πρόεδρος του χωριού, Αδαμίδης Χρήστος, Αδαμίδης Μιχάλης, Αδαμίδης Ηλίας, Αδαμίδης Νικόλαος, Σπανίδης Στυλιανός, Γεωργιάδης Βασίλειος (του πλαστήρα), Κοσμίδου Ελένη, Αδαμίδου Βασιλική, Αδαμίδης Δημήτριος, Δανηλίδης Παύλος, Σπανίδης Ευάγγελος, Κοσμίδου Σοφία, Αδαμίδου Δωροθέα. Καθιστοί από αριστερά: Αδαμίδου Ρεβέκκα, Κοσμίδης Αναστάσιος, Κοσμίδης Κωνσταντίνος, Κοσμίδου Ιφιγένεια, Κοσμίδου Ελευθερία, Κοσμίδου Αγγελική, Αδαμίδου Ανθούλα, Αλχαζίδης Ιωάννης, Κατωνίδης Θεόδωρος, Αδαμίδου Χρυσούλα.

Προσωπική εργασία όλων των κατοίκων του χωριού το 1950. Διαμόρφωση εξωτερικού χώρου του υπό ανέγερση νέου Ναού της Ζωοδόχου Πηγής. Διακρίνονται όρθιοι ο πατήρ Ευθύμιος Χρηστέλης και ο Ζανέτας Λεωνίδα ο ιεροψάλτης του Ναού και μετέπειτα πρόεδρος της Κοινότητας Νέας Τραπεζούντας με το ταψί στα χέρια να κερνάει τους εργάτες. Από τους καθιστούς χαρακτηριστικές μορφές ο Αθανασιάδης Κωνσταντίνος (Λαζαρέκος), πίσω του ο Βασιλειάδης Ιωάννης (Γιαννάκος), και μπροστά του ο Εφραιμίδης Νικόλαος.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και τιμή προς τον Μεγαλομάρτυρα των Ποντίων και πολιούχο Τραπεζούντας Άγιο Ευγένιο τον Τραπεζούντιο, τελέστηκε την Κυριακή 21 Ιανουαρίου στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριπόλεως και πάσης Λιβύης κ. Θεοφυλάκτου* με την συμμετοχή του Πανοσολογιότατου Αρχιμανδρίτου κ. Παύλου Ντούρου, του Ιερέα Δημητρίου Σταυριανίδη και του Διακόνου της Μητροπόλεως Μελετίου.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Θεοφύλακτος με ιδιαίτερη αναφορά σε θέματα που αφορούν την Ορθόδοξη πίστη και την σωστή στάση των χριστιανών. Συνεχίζοντας αναφέρθηκε στον μαρτυρικό αγώνα του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζούντιου, του οποίου όπως είναι γνωστό εδώ και πολλά χρόνια τα Άγια Λείψανα φυλάσσονται στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας και με πρωτοβουλία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του Ι. Ναού και των κυριών της φιλοπώχου παρατέθηκε στην αίθουσα της Εκκλησίας κέρασμα προς όλους όσους τίμησαν τον Άγιο.

* Ο Σεβ. Μητροπολίτης Τριπόλεως, Υπέρτιμος και Έξαρχος Λιβύης κ. Θεοφύλακτος (κατά κόσμον Κωνσταντίνος Τζουμέρκας), γεννήθηκε το έτος 1945 στην Εξοχή Ν. Πιερίας, όπου επεράτωσε τα εγκύκλια γράμματα και ενετάχθη στην μοναστική Αδελφότητα της Ιεράς Μεγίστης Μονής του Βατοπεδίου. Φοίτησε στην περιώνυμη Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Σχολή και διακόνησε ως αρχιγραμματεύς και βιβλιοφύλαξ της Ιεράς Μονής του. Τυγχάνει πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και εκπαιδευτικός. Διάκονος χειροτονήθηκε το έτος 1966 και Πρεσβύτερος το έτος 1969. Υπηρέτησε στις Ιερές Μητροπόλεις Βεροίας και Ναούσης, Λαρίσης και Ρόδου. Το 1991 απεσπάσθη στην Ιερά Μητρόπολη Καρθαγένης, στην Τρίπολη της Λιβύης, όπου διέτελε Προϊστάμενος του Καθεδρικού Ναού και Διευθυντής του Γυμνασίου-Λυκείου, επιδείξας σπουδαίο έργο διά του Ελληνικού Κέντρου μάθησης της ελληνικής γλώσσας το οποίο ιδρύθηκε με πρωτοβουλία του στην Τρίπολη, για τα παιδιά των μεικτών γάμων και για όσους επιθυμούσαν να διδαχθούν την ελληνική γλώσσα. Δια των ενεργειών του και της συνδρομής της Ελληνο-Κυπριακής Εταιρείας J & P (Ιωάννου - Παρασκευαΐδη) ανεκαινίσθη εκ βάθρων ο Ιερός Καθεδρικός Ναός, το Επισκοπείο, το Πρεσβυτέριο και το Ελληνικό Σχολείο. Το έτος 1999 εξελέγη Επίσκοπος Βαβυλώνας και ανέλαβε καθήκοντα Προϊσταμένου της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου, την οποία ανεκαίνισε σημαντικώς, καθώς επίσης και το ορθόδοξο κοιμητήριο αυτής. Μητροπολίτης Τριπόλεως εξελέγη παμψηφεί υπό της Ιεράς Συνόδου την 27ην Οκτωβρίου 2004, τη εισηγήσει της Α. Θ. Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ. κ. Θεόδωρου Β'.